

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · quart període · sèrie P · núm. 57

Ple del Parlament

Sessió 29, primera reunió, dimarts 30 de setembre de 2025

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Paraules de benvinguda del vicepresident segon	4
Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de memòria democràtica (posposada) 300-00184/15	6
Manifestació de condol i de condemna de la violència masclista	6
Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants	6
Compliment de la Moció 78/XV del Parlament de Catalunya, sobre la seguretat i la salut en l'àmbit laboral	6
Minut de silenci en solidaritat amb la població palestina i de rebuig del genocidi a Gaza	6
Pregunta al president de la Generalitat sobre el procés de desnacionalització de Televisió de Catalunya i la resta de cadenes de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals 317-00158/15	9
Pregunta al president de la Generalitat sobre la manca de rigor i de planificació en la gestió de Rodalies de Catalunya 317-00160/15	11
Pregunta al president de la Generalitat sobre la ineptitud del Govern en l'organització d'oposicions 317-00154/15	12
Pregunta al president de la Generalitat sobre la prioritització de la despesa pública en immigració en detriment de l'estat del benestar 317-00159/15	14
Pregunta al president de la Generalitat sobre la necessitat de reforçar les accions de suport a Palestina i de condemna dels actes d'Israel 317-00155/15	15
Pregunta al president de la Generalitat sobre la seva valoració de l'acord de pau proposat pel president dels Estats Units amb relació al conflicte entre Palestina i Israel 317-00153/15	17
Pregunta al president de la Generalitat sobre la necessitat d'evitar l'augment de la immigració per a preservar l'estat del benestar i la identitat nacional 317-00157/15	19
Pregunta al president de la Generalitat sobre l'abordatge del nou període de sessions 317-00156/15	20
Pregunta al Govern sobre la seguretat 310-00260/15	21

Pregunta al Govern sobre la situació del català 310-00261/15	23
Pregunta al Govern sobre Rodalies de Catalunya 310-00262/15	24
Pregunta al Govern sobre la crisi d'inseguretat que pateix Catalunya 310-00263/15	25
Pregunta al Govern sobre el fons de cooperació local 310-00256/15	27
Pregunta al Govern sobre la gestió del patrimoni romà de Tàrraco 310-00257/15	29
Pregunta al Govern sobre les polítiques amb relació al talent digital 310-00258/15	30
Pregunta al Govern sobre el retard en l'acompliment dels acords en polítiques d'habitatge 310-00255/15	31
Pregunta al Govern sobre les incidències a Rodalies de Catalunya 310-00253/15	33
Pregunta al Govern sobre les finances de la Generalitat 310-00254/15	35
Pregunta al Govern sobre el sistema de finançament 310-00259/15	37
Pregunta al Govern sobre la defensa i preservació del delta de l'Ebre 310-00264/15	38
Pregunta al Govern sobre els criteris i objectius de les polítiques de seguretat 310-00265/15	40
Interpel·lació al Govern sobre l'acció exterior i el compromís de la Generalitat amb la democràcia i els drets humans 300-00191/15	42

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 29.1

La sessió s'obre a les tres de la tarda i quatre minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, el vicepresident segon, la secretària primera, el secretari segon i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el lletrat major i la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera de Drets Socials i Inclusió, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el conseller d'Esports, la consellera de Cultura i el conseller de Política Lingüística.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Decret llei 15/2025, de 26 d'agost, de mesures urgents en l'àmbit del règim jurídic de l'Agència Tributària de Catalunya, per adaptar-lo a les necessitats i noves funcions derivades del sistema de finançament singular de la Generalitat de Catalunya (tram. 203-00021/15). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 299, 37).
3. Decret llei 16/2025, de 2 de setembre, pel qual es modifica el Decret llei 2/2023, de 17 d'octubre, de mesures extraordinàries de caràcter social (tram. 203-00022/15). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 299, 47).
4. Decret llei 17/2025, de 9 de setembre, de mesures urgents de comprovació de la viabilitat de la gestió del risc d'inundació dels càmpings a Catalunya per garantir la seguretat de les persones (tram. 203-00023/15). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 304, 3).
5. Proposició de llei d'atenció pal·liativa pediàtrica integral (tram. 202-00053/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat de totalitat (text presentat: BOPC 266, 12).
6. Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la proposició de llei de modificació del Reial decret legislatiu 8/2015, pel qual s'aprova el text refós de la llei general de la seguretat social (tram. 270-00003/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat de totalitat (text presentat: BOPC 206, 51).
7. Proposta de resolució de creació d'una comissió d'estudi sobre el feixisme, el racisme i els discursos d'odi (tram. 252-00011/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació (text presentat: BOPC 202, 140).
8. Interpel·lació al Govern sobre l'acció exterior i el compromís de la Generalitat amb la democràcia i els drets humans (tram. 300-00191/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.
9. Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de memòria democràtica (tram. 300-00184/15). Andrés García Berrio, Grup Parlamentari Comuns. Substanciació.
10. Interpel·lació al Govern sobre la situació d'inseguretat que es viu a Catalunya (tram. 300-00189/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.
11. Interpel·lació al Govern sobre la necessitat que la Generalitat gestioni plenament les competències i els recursos necessaris per a garantir l'estat del benestar (tram. 300-00190/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.
12. Interpel·lació al Govern sobre els mitjans de comunicació públics (tram. 300-00188/15). Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.
13. Interpel·lació al Govern sobre l'estratègia que adoptarà per a garantir l'accés a un habitatge (tram. 300-00185/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Substanciació.

14. Interpel·lació al Govern sobre la desprotecció de la població davant els efectes del canvi climàtic (tram. 300-00186/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Substanciació.

15. Interpel·lació al Govern sobre les polítiques educatives (tram. 300-00187/15). Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.

16. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de la justícia a Catalunya (tram. 302-00142/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

17. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'estat precari i la restauració de l'escola catalana (tram. 302-00143/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació.

18. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els equipaments educatius (tram. 302-00146/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació.

19. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els principis de la Unió Europea (tram. 302-00144/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

20. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el finançament i el respecte de les competències exclusives sobre la dependència (tram. 302-00145/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

21. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la presència del català en l'àmbit digital (tram. 302-00147/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.

22. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de la indústria a Catalunya (tram. 302-00148/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.

23. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el Pacte nacional per a la indústria (tram. 302-00149/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

(Aplaudiments.)

El president

Comença la sessió.

En primer terme, de manera molt excepcional, avui aquest Ple no comença a l'hora. Ja saben l'obsessió de la presidència d'aquest Parlament, que és que les sessions comencin de manera escrupolosament puntual. Veníem d'una junta de portaveus que s'ha allargat més del compte. I, per tant, en primera instància els en demano excuses.

La llista de les preguntes a respondre oralment en el Ple està inclosa en el dossier del Ple. D'acord amb l'article 164 del Reglament, se substanciaran aquesta tarda com a primer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària.

Abans de continuar, vull donar la benvinguda a tres nous diputats: a la diputada Laura Martínez Portell, del Grup Parlamentari de Junts; al diputat Xavier Pellicer Pareja, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i al diputat Oriol López Mayolas, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Els desitgem tots els encerts i que serveixin amb dignitat el poble de Catalunya. *(Aplaudiments.)*

Paraules de benvinguda del vicepresident segon

També aprofito per traslladar-los la nostra joia. Avui és un dia de joia. Ho expressem d'una manera molt molt directa des de la Mesa del Parlament, i em sembla que és un sentiment, com ha quedat expressat a l'inici d'aquest Ple, àmpliament compartit per aquesta cambra. Donem la benvinguda novament al vicepresident segon de la Mesa del Parlament de Catalunya, el diputat senyor David Pérez Ibáñez, que, després d'haver passat un tràngol important en termes de salut, avui el tenim recuperat; reprèn la seva activitat política i torna a agafar les regnes d'aquesta vicepresidència segona.

El vicepresident segon m'ha demanat, i crec que és absolutament comprensible, de poder-los adreçar unes paraules. Però em sembla que, vicepresident, amic David, ha quedat reflectit que generes un amplíssim consens i una amplíssima estima. Benvingut una altra vegada al Parlament de Catalunya. Tens la paraula.

El vicepresident segon

Simplement, ràpidament, tres cosetes molt ràpides. La primera: estic molt content, eh?, d'estar aquí, però sobretot us he de donar les gràcies, a la meva família, que en part està avui aquí, als meus amics i a tots vostès, que m'han enviat missatges d'escalf i d'ànim durant tots aquests mesos i des de pràcticament tots els grups parlamentaris –pràcticament tots el grups parlamentaris.

També un agraïment al meu grup parlamentari, eh?, un agraïment especial, simplement per esperar-me, eh? Quan estàs allà a l'hospital, doncs, te'n recordes molt de la teva gent, del teu amic i, especialment, del teu grup parlamentari.

També un agraïment molt especial al president Illa, per les teves visites a l'hospital, per les teves trucades, curtes, com sempre, no... (*rialles*), però molt importants i en el moment oportú, donant l'escalf i el «carinyo» que necessitava.

I especialment també al president Rull, també per les seves visites a l'hospital. Alguna vegada ens hem trobat amb un personal que ens ha fet alguna pregunta complicada, en temes de sanitat, però també per les teves trucades i l'ànim permanent. I a la resta de membres de la Mesa.

Volia dir una segona cosa. Tenim un sistema sanitari públic que és un tresor, que és una barbaritat, que funciona molt bé, que l'hem de defensar sempre, amb recursos, segurament, però també donant les gràcies permanentment als seus professionals. Lo millor que té el sistema públic són els seus professionals; tots, eh?, des dels auxiliars fins als metges. És un tresor. I els hi hem de donar permanentment les gràcies.

I, per últim, jo estic aquí per la generositat d'una família, o d'una persona, d'un pare o d'una mare, o d'un marit, eh?, o d'una dona. Del meu cor, l'únic que sabem és que té el mateix grup sanguini que el meu i la mateixa capacitat toràcica. D'on ve, si és d'home o és de dona, no ho sé, eh? Però aquí hi ha hagut un acte de generositat. Em consta que el Govern treballa amb les associacions de donants; em consta i sé que ho continua fent. Però ha de ser un esforç de tota la societat. Perquè quan una persona fa aquest pas de generositat permet que una persona tingui la vida o pugui començar a veure o pugui començar a respirar.

A Catalunya, en aquest tema, hem de millorar una mica; encara estem a la meitat en les comunitats de persones que són donants d'òrgans, i jo crec que aquest ha de ser un esforç col·lectiu, eh? I aprofitaré també aquesta etapa que em queda a la Mesa del Parlament per fer tot el possible perquè a Catalunya tinguem més persones que siguin donants d'òrgans.

Res més. Moltíssimes gràcies. I m'he enrecordat moltíssim de tots vosaltres, amb tot el «carinyo». I a partir d'ara, com sempre, a barallar-nos en les comissions, eh?

(*Rialles. Aplaudiments perllongats.*)

El president

Doncs això és el que és el Parlament de Catalunya: persones amb procedències ideològiques molt distintes però que, en aquests moments tan transcendents, el respecte i l'estima sempre han de passar per sobre de qualsevol altre criteri.

Així mateix, els faig avinent que quatre diputats i una diputada han delegat el seu vot per aquesta sessió plenària. Els diputats Carles Puigdemont i Casamajó i Lluís Puig Gordi, del Grup Parlamentari de Junts, han delegat el seu vot en el diputat Albert Batet i Canadell. La diputada Rosa Maria Ibarra Ollé, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, ha delegat el seu vot en la diputada Elena Díaz Torvejeano. Així mateix, els diputats Salvador Illa Roca i Ramon Espadaler i Parcercisas, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, han delegat el seu vot en la diputada Elena Díaz Torvejeano per als dies 1 i 2 d'octubre.

Interpellació al Govern sobre les polítiques de memòria democràtica (posposada)

300-00184/15

A continuació, tal com els grups ja han estat informats, els faig avinent que, en relació amb el punt 9, el Grup Parlamentari Comuns, a l'empara d'allò que disposa l'article 160.6 del Reglament, ha sol·licitat, d'acord amb el Govern, de posposar la interpellació sobre les polítiques de memòria democràtica per tal que s'inclogui en l'ordre del dia de la sessió plenària prevista per als dies 21 i 23 d'octubre..., del 21 al 23 d'octubre –disculpin.

Així mateix, els informo que el punt 14, corresponent a la interpellació al Govern sobre la desprotecció de la població activa davant dels efectes del canvi climàtic, se substanciarà com a darrer punt del matí de demà dimecres.

Manifestació de condol i de condemna de la violència masclista

Malauradament, he de comunicar-los dos nous feminicidis des del darrer Ple. D'acord amb les dades oficials del Departament d'Igualtat i Feminisme, dues dones han mort assassinades, una, el passat 30 de juliol a Torelló, i una altra, el passat 25 de maig a Barcelona. Amb elles, ja són cinc les víctimes mortals per la violència masclista enguany a Catalunya.

En nom de la cambra, lamento i condemno aquests crims i reitero el compromís del Parlament en l'erradicació de qualsevol forma de violència masclista.

D'acord amb el protocol de dol del Parlament de Catalunya i contra les violències masclistes, la Mesa convoca un minut de silenci demà al migdia en suspendre la sessió del Ple davant de la façana del Palau del Parlament.

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants

A continuació, i en compliment del que estableix la Moció 111/XII del Parlament de Catalunya, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants, els informo que, segons les dades oficials de l'Organització Internacional de les Migracions, des de l'inici d'aquest any 2025 hi ha un total de 1.293 víctimes mortes i desaparegudes a la Mediterrània.

Compliment de la Moció 78/XV del Parlament de Catalunya, sobre la seguretat i la salut en l'àmbit laboral

Així mateix, i en compliment del que estableix la Moció 78/XV del Parlament de Catalunya, sobre la seguretat i la salut en l'àmbit laboral, els informo que, segons les dades oficials de l'Observatori del Mercat i Model Productiu, des de l'inici d'aquest any cinquanta-sis persones han perdut la vida com a conseqüència d'un accident laboral.

En nom de la cambra, vull manifestar el reconeixement de tots aquests treballadors i treballadores.

Minut de silenci en solidaritat amb la població palestina i de rebuig del genocidi a Gaza

I, en darrer lloc, tal com ha acordat la Junta de Portaveus, farem un minut de silenci en solidaritat amb la població palestina com a mostra de rebuig i condemna davant el genocidi i els atacs perpetrats contra la població civil a Gaza així com de qualsevol acció que vulneri la Convenció de Ginebra i el dret internacional humanitari.

Els demano... Abans... Sí, el president del Grup Parlamentari del Partit Popular demana la paraula. Per què em demana la paraula?

Alejandro Fernández Álvarez

Gràcies, president. Simplement, per traslladar molt ràpidament que nosaltres participarem en aquest minut de silenci per una qüestió de respecte elemental, humanitari, cap a les víctimes a Gaza, tot i que no compartim l'acord al qual s'ha arribat, ni tan sols a la part escrita, per dir-ho d'alguna manera, la terminologia que es fa servir, però tampoc en el seu esperit, perquè considerem que és un acord que no és equànime, en la mesura que no contempla totes les víctimes.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Fernández Álvarez. També demana la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra. Té la paraula.

Sílvia Orriols Serra

Sí. Les dues diputades d'Aliança Catalana ens abstindrem d'aquest minut de silenci, perquè no compartim en absolut el redactat d'aquest acord, perquè considerem que els diferents grups parlamentaris han comprat el relat de Hamas, anomenant genocidi al que està passant a Gaza, que en cap cas s'adiu amb la realitat. El que hi ha és un grup terrorista que fa servir la població civil d'escut humà i que reté uns ostatges en túnels, a més a més, doncs, patint tota mena de violacions i abusos.

I, en aquest sentit, trobem lamentable que l'islamoesquerranisme es dediqui a fer, doncs, aquest tipus de declaracions, que no s'adiuen amb la realitat i que qüestionen el dret d'Israel a defensar els seus ciutadans i el seu propi territori.

El president

Hi ha cap altre grup que vulgui intervenir? Sí? *(Pausa.)* El senyor Pedret demana la paraula. La té.

Ferran Pedret i Santos

Sí. El nostre grup parlamentari, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, òbviament dona suport, com ho ha fet a la Junta de Portaveus, a aquest minut de silenci. Pensem que el Parlament ha condemnat en reiterades ocasions... –entre d'altres, amb la participació del nostre grup parlamentari, amb el seu vot–, textos que condemnaven els atacs del 7 d'octubre del 2023 i lamentaven les víctimes civils entre la població israeliana, però que, davant d'un atac sense precedents, un càstig col·lectiu sense precedents a la població civil de Gaza, que han estat qualificats com a genocidi per organismes internacionals i que crec que qualsevol observador pot convenir que reuneix totes les condicions que els tractats internacionals estableixen per reconèixer aquest tipus de delictes, un delictes de lesa humanitat, és absolutament increïble la manca d'empatia d'alguns grups parlamentaris –entre d'altres, el que s'ha absentat i el que ha anunciat que s'absentava– davant d'un conjunt de víctimes d'aquests atacs, que, si apliquéssim el protocol de guardar un minut de silenci per cadascuna de les víctimes individuals i prenguéssim com a dada bona la més conservadora, que són 66.800 víctimes, hauríem d'estar quaranta-sis dies, amb les seves vint-i-quatre hores de cadascun d'aquests dies, en silenci.

(Aplaudiments. Mònica Sales de la Cruz demana per parlar.)

El president

La diputada senyora Mònica Sales...

Mònica Sales de la Cruz

Sí, president. En la línia del que ja hem expressat a la Junta de Portaveus, que consideràvem que era el lloc idoni per fer el posicionament, sobretot per no enterbolir aquest minut de silenci en aquesta cambra, nosaltres hem donat suport a aquest

text que han presentat alguns grups parlamentaris, un text que no hem signat perquè nosaltres vam procurar de transaccionar la incorporació de la denúncia de l'atemptat del 7 d'octubre i també la incorporació de la denúncia que hi ha pels ostatges que hi ha en aquella zona.

Lamentem que aquesta transacció no haja estat possible, però des del Grup Parlamentari de Junts hem considerat de ser-hi, sobretot perquè estem al costat de la vida; estem al costat dels drets humans; estem al costat de la pau; estem al costat de la fi de la barbàrie, de la fi dels genocidis, i sobretot, també, al costat de la fi del terrorisme.

Moltes gràcies.

El president

Hi ha cap altre grup parlamentari que vulgui intervenir? (*Pausa.*) Sí? El diputat senyor Dani Cornellà i Detrell...

Dani Cornellà Detrell

Sí; gràcies, president. Bé, com saben, nosaltres també hem presentat aquesta proposta i, evidentment, donem suport a aquest minut de silenci. Lamentem, com sempre, que l'extrema dreta sionista marxi de l'hemicicle i no condemni els assassinats de milers i milers de nens i nenes i de milers i milers de ciutadans i de ciutadanes de Gaza i que estiguin disposats a més morts, amb aquests més de seixanta mil que portem..., però no els faria res que exterminessin la població de Gaza, que és el que està fent Netanyahu.

Per tant, tota la nostra solidaritat amb el poble palestí, i també aquí enviar una abraçada a tota la gent, als centenars d'activistes que estan amb la flotilla per obrir un corredor humanitari, entre els quals també hi ha la nostra diputada; per això, la diputada Pilar Castillejo, avui no ens pot acompanyar perquè està en direcció a Gaza amb centenars d'activistes d'arreu del món, per obrir aquest corredor humanitari davant d'aquest genocidi.

El president

També ha demanat la paraula l'honorable senyora Ester Capella. Té la paraula.

Ester Capella i Farré

Gràcies, president. Únicament per fer una puntualització: aquest debat l'hem tingut ja en la seu de la Junta de Portaveus, en el que les parts, cada un dels grups parlamentaris, han pogut expressar amb llibertat el seu posicionament. Entenc que ara era el moment del minut de silenci, tenint en compte la lectura que ha fet el propi president del Parlament d'allò que havia quedat acordat per les majories que s'han plantejat perquè pogués tirar endavant aquest minut de silenci, vinculat a la declaració prèvia al minut de silenci. Per tant, jo sí que vull manifestar el desacord amb la manera de procedir d'alguns grups parlamentaris, que han tingut la seva possibilitat d'expressar-se i després aprofiten aquest minut de silenci per manifestar el que acaben de manifestar.

Res més.

El president

I, finalment, té la paraula el diputat senyor David Cid i Colomer.

David Cid Colomer

Sí; gràcies, president. Estem davant d'un genocidi: 65.000 civils morts, assassinats per l'Estat d'Israel, més de setze mil morts. Nosaltres avui no entrarem en la confrontació política. Crec que és el moment de donar les gràcies a tots els grups que han fet possible aquesta declaració i aquest minut de silenci. Crec que honoren el que representa Catalunya i la voluntat dels seus ciutadans i ciutadanes de Catalunya. Crec que el Parlament està a l'alçada.

Qui ha marxat ha demostrat la seva *catadura* moral i nosaltres només podem fer que expressar la nostra solidaritat amb el poble palestí; evidentment, amb la gent que està jugant-se la pell per intentar portar l'ajuda humanitària a Gaza amb la flotilla i res més que animar a tota la gent del país aquest 4 d'octubre a sortir, a mobilitzar-se i a denunciar el genocidi que pateix la població de Palestina.

El president

Doncs amb els termes que m'han referit, els demano aquest minut de silenci en record de totes les persones mortes a Gaza.

(La cambra fa un minut de silenci.)

Moltes gràcies, senyors i senyores diputats.

Passem al primer punt de l'ordre del dia. *(Diversos diputats despleguen banderes de Gaza.)* El primer punt de l'ordre del dia són les preguntes amb resposta... Demano que es retirin aquestes banderes.

El primer punt de l'ordre del dia, doncs, són les preguntes amb resposta oral i començarem amb les preguntes al president de la Generalitat.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el procés de desnacionalització de Televisió de Catalunya i la resta de cadenes de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

317-00158/15

La primera pregunta la formula el diputat senyor Albert Batet i Canadell, del Grup Parlamentari de Junts, i és sobre els darrers esdeveniments polítics. Té la paraula.

Albert Batet i Canadell

Honorable president del Parlament, president de la Generalitat, membres del Govern, diputats i diputades... Demà és primer d'octubre, una victòria immensa del poble de Catalunya defensant la democràcia i el dret a decidir de molts catalans. Vuit anys després, expressem tot el nostre suport a les persones que pateixen –encara avui– la injusta i immerescuda repressió de l'Estat espanyol.

President, la setmana vinent tindrem debat de política general i tindrem l'oportunitat d'abordar els greus problemes de país que el seu Govern no soluciona, però avui li volem preguntar sobre una qüestió que ens preocupa molt.

President, creu que TV3 és la televisió nacional de Catalunya?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president del Parlament. Senyor Batet, tot el meu respecte cap a les diferents maneres de pensar que hi han a Catalunya; tot el meu respecte. Tothom té dret a tenir el seu pensament polític. Jo tinc el meu i tinc el meu plantejament polític, que he explicat en aquesta cambra sobre com encarar el futur de Catalunya i que la setmana que ve, en el context del debat d'orientació de política general, tindrem ocasió de tornar a debatre. Jo faré una exposició, els diferents grups faran el seu plantejament i tindrem un conjunt de propostes de resolució que el Govern, com sempre fa, tindrà present i prendrà en consideració.

La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, TV3 i Catalunya Ràdio són un servei públic fonamental. En temps de desinformació, serveis públics que informin amb rigor al servei de tot Catalunya són fonamentals, des del meu punt de vista. Com vostè sap, tenen els seus òrgans de direcció, els seus òrgans de govern que donen comptes en aquest Parlament. Crec que és la televisió de Catalunya, la televisió nacional de Catalunya, i crec que és un servei públic fonamental en aquests temps que corren.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Albert Batet i Canadell.

Albert Batet i Canadell

TV3 és la punta de l'iceberg de l'estratègia de desnacionalització del Partit Socialista de Catalunya. TV3, Catalunya Ràdio, el 3/24, Catalunya Informació són pilars fonamentals de la construcció nacional de la Catalunya contemporània, eines clau per a la preservació de la nostra identitat nacional i de la nostra llengua. Són marques sòlides, consolidades, de referència per a l'audiència; són un símbol del país.

Avui la societat catalana ja no es reconeix en TV3 ni en la frivolitat d'alguns programes. S'han passat totes les línies vermelles; està en risc el model de mitjans públics de país construït amb l'esforç de molts professionals durant molts anys i del suport de la pròpia audiència. Cal una rectificació urgent. Els consellers, a proposta de Junts per Catalunya, de la corporació, avui mateix, han demanat un consell extraordinari monogràfic per abordar la greu situació. Cal tornar a l'esperit fundacional i a l'acord marc d'aquest Parlament. L'actual presidència de la corporació està condicionada i protegida pel seu acord d'investidura amb Esquerra Republicana de Catalunya. Vostè ha acordat el contracte programa. TV3, Catalunya Ràdio, el 3/24 i Catalunya Informació, perquè nosaltres continuarem dient TV3, Catalunya Ràdio, el 3/24 i Catalunya Informació no poden formar part ni ser moneda de canvi de la seva estratègia de desmuntar Catalunya. President, pensa rectificar?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

No tinc res a rectificar perquè no respon a cap decisió que hagi pres ni jo ni el meu Govern. Deixi'm, abans que res, expressar tot el meu respecte pels òrgans de govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i pels professionals de TV3 i de Catalunya Ràdio. I vostè té l'oportunitat, en el si de les comissions de control que hi ha en aquesta cambra, d'expressar la seva opinió i el convido a fer-ho.

Òrgans de govern, per cert, que van ser acordats amb la seva formació política i amb Esquerra Republicana i amb la que jo presideixo. I jo no m'he mogut d'aquí. Vostè diu que és la punta de llança de no sé què. A mi m'estan dient justament al contrari; o sigui, hi ha opinions per a tots els gustos. El que hem de fer és respectar les decisions que puguin prendre.

Demandar, que és l'únic que jo demano en aquests mitjans públics –mitjans públics– de comunicació, és que estiguin al servei de Catalunya i que facin informació veraç i contrastada en temps de desinformació; és l'únic que demano. No tinc per costum ni fer trucades ni demanar res més. Crec que és el paper que em correspon. És el Parlament de Catalunya a qui li pertoca d'avaluar la feina que fan i d'expressar l'opinió, vostè del seu grup; i la resta de representants d'altres grups, la que tinguin per convenient. Una televisió, uns mitjans públics de comunicació, al servei de tot el país.

El president

La següent pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la manca de rigor i de planificació en la gestió de Rodalies de Catalunya

317-00160/15

I la formula, en nom del grup parlamentari..., el diputat senyor Josep Maria Jové i Lladó, que té la paraula.

Josep M. Jové Lladó

Moltes gràcies, president. President Illa, creu que Renfe i Adif actuen amb el rigor, transparència i deferència que mereix la ciutadania quan comuniquen i gestionen els retards, les incidències i planifiquen els serveis alternatius?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Crec que han de millorar i això mateix vaig traslladar als màxims responsables tant d'Adif com de Renfe deu fer dos o tres setmanes en una reunió que vaig tenir amb ells; crec que han de millorar. Veig també, per ser honest, que hi ha una voluntat i un esforç de millora i que hi ha consciència també de que hi ha un recorregut ampli de millora.

Crec que s'estan fent les inversions que corresponen en infraestructura. Crec que s'estan fent bé les inversions que corresponen en material rodant i crec que, en matèria de governança, ben aviat, abans que acabi aquest any, tindrem en marxa Rodalies de Catalunya, que serà l'òrgan de direcció. Però crec que hi ha un recorregut de millora, que el Govern està atent a que es recorri per part dels responsables tant de Renfe com d'Adif.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Josep Maria Jové i Lladó.

Josep M. Jové Lladó

Gràcies, president. Som conscients que rodalies acumula anys de desinversió i que posar el servei al dia implica obres i afectacions, però vostès, senyor president, els socialistes dirigeixen Renfe i Adif des del 2018 i tot just és ara quan comencen a executar unes inversions que sempre posposaven. El que no ha canviat, president, és la gestió indigna del servei i de les seves incidències. Només durant la primera meitat d'aquest any, rodalies ha acumulat més de 1.500 hores de retards, 1.150.000 viatgers afectats per 175 alteracions severes, pràcticament un tall cada dia. Aquestes són les dades que el nostre grup parlamentari ha obtingut del seu Govern, però que arriben sempre de forma parcial i amb retard, menystenint els mandats d'aquesta cambra i el conjunt de la ciutadania, com també els menystenen Adif i Renfe.

I la propera setmana en tindrem un nou exemple: els talls de l'R3, primer, entre la Garriga i Montcada fins al maig del 2026, i després, fins al gener de 2027, entre la Garriga i Mollet. Tot per desdoblant divuit quilòmetres de via a un ritme d'un quilòmetre per mes. Renfe justifica el tall per desdoblant de Montcada fins a la Garriga, però en realitat només es farà entre Parets i la Garriga. Entre Barcelona i Parets, no hi haurà desdoblament. Després de gairebé dos anys de tall, el coll d'ampolla continuarà existint. President, per quina raó no es planifiquen les obres per tal de garantir el desdoblament, començant per allà on es necessita i per allà on hi ha més usuaris?

A més a més –a més a més de la mala planificació–, cal afegir-hi de nou la incompetència en la gestió del transport alternatiu. En tres mesos, Renfe ha presentat i licitat tres plans de transport diferents i, a una setmana del tall, la informació continua sent confusa i contradictòria i encara ni es coneixen els horaris d'aquests autobusos. La planificació –president, vostè ho sap– i la gestió del tall de l'R3 no és una anècdota –ho sap perfectament–; és la norma i és de preveure que passarà el mateix al gener amb el tall de tres mesos del corredor sud.

President, aquest era el tracte exquisit de què van fer gala a l'inici del seu mandat al seu Govern, Renfe i Adif? Menys escenificacions i reunions i més exigir responsabilitats i solucions. La gestió de Renfe i Adif continua sent vergonyosa i, com a president, vostè ha d'actuar amb diligència perquè és també la seva responsabilitat.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Vostè té raó en que el servei que s'està prestant en aquest moment no és el servei que necessita Catalunya, i jo, cada vegada que hi ha una incidència que afecta greument el servei, en demano excuses i ho torno a fer avui aquí als ciutadans.

Té raó en això. Vostès han governat fa relativament poc i saben també de les dificultats de revertir aquesta situació. Només es farà amb temps, amb paciència i amb idees clares i estem seguint els tres eixos que vostès van deixar engegats: vies material rodant i governança.

Respecte a l'R3, l'R3 es talla perquè es fa una inversió de desdoblament de via que portava molts anys reclamant-se i que permetrà un salt d'escala important en el servei ferroviari de la mobilitat d'aquest corredor. No és una inversió senzilla de fer; és complexa, per tot el traçat que hi ha i els serveis afectats.

Què he demanat personalment, amb la consellera..., què he demanat als encarregats de fer aquesta inversió? U, que es faci amb totes les garanties de seguretat; dos, amb màxima transparència; tres, amb calendaris realistes, i quatre, amb un transport alternatiu que doni resposta a les necessitats de la gent.

És veritat –té raó vostè– que hi han hagut diferents plans de transport alternatiu. Els primers no corresponien a les necessitats de mobilitat de la població i per això vam actuar amb contundència, i va actuar amb contundència la consellera per demanar que es milloressin.

I he demanat una cinquena cosa, que és que es tinguin permanentment informats els alcaldes afectats. Estaré permanentment a sobre d'aquesta qüestió, la consellera i jo personalment, permanentment a sobre.

També vull dir que és una interrupció del servei que es fa per millorar el servei i això també hem de tenir-ho present, i no hi ha altra manera tècnica de fer això sense interrompre el servei, perquè, hi insisteixo, no hi ha altra manera tècnica de fer-ho.

Sobre la planificació, prenc nota del que vostè em diu, ho faré mirar, però també li he de dir que les explicacions que a mi se m'han donat i he demanat que se'm donin, i les he rebudes... *(El president retira l'ús del micròfon al president de la Generalitat i aquest continua parlant uns moments.)*

El president

Senyor president, se li ha acabat el temps.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la ineptitud del Govern en l'organització d'oposicions

317-00154/15

La següent pregunta és sobre la situació política i la formula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez, que té la paraula.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidente. El 1 de mayo de 2023, en declaraciones tras la manifestación del Primero de Mayo, señalaba usted lo siguiente –cito textualmente–: «Un Gobierno que no sabe organizar unas oposiciones no puede dirigir un país.» ¿Sigue opinando lo mismo?

Gracias.

El president

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Opino el mateix.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Muchas gracias, presidente. Me consta, señor Illa, que no le gusta nada que le recuerde su conflictiva relación con la verdad, pero es que su catálogo de mentiras es verdaderamente notable. A su ya legendario «ni amnistía ni nada de eso» –lo repito para que quede claro–, cabe añadir que no hay área de gestión en la que no haya mentido a la ciudadanía.

8 de mayo de 2024, *Diari de Sabadell*, en plena campaña electoral –cito textualmente–: «Si soy presidente, construiré el Cuarto Cinturón entero» –repito– «entero». Era mentira; hoy lo sabemos. 27 de enero de 2024, *Diari de Tarragona* –cito textualmente también–: «El Hard Rock es un proyecto estratégico de futuro con un apoyo territorial mayoritario en Tarragona. Lo impulsaremos.» Era mentira; hoy lo sabemos.

Pero sin duda la trola más deliciosa, efectivamente, por su carácter premonitorio, casi diríamos de profecía autocumplida, es esta del Primero de Mayo de 2023: «Un gobierno que no sabe organizar unas oposiciones no puede dirigir un país.» Ahí estuvo usted «sembrao», señor Illa, y ahora ya solo le falta que se lo aplique a usted mismo después del fiasco de la convocatoria de las oposiciones en Ensenyament.

Mire, señor Illa, mentir está muy feo, pero hacerlo desde el servicio público todavía más. Usted ganó claramente unas elecciones –nadie lo duda–, pero lo hizo con una ristra innumerable de mentiras que hoy se van convirtiendo en incumplimientos y promesas electorales.

Pero no le quepa duda de que poco a poco la gente le irá calando y que la sociedad catalana irá tomando nota.

Muchísimas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

No sé si jo tinc una relació conflictiva o no amb la veritat. És important parlar de veritat en aquests temps. Vostè sí que la té conflictiva amb la realitat i, sobretot, amb la complexitat de la realitat del país i amb el sistema polític que tenim.

Jo he tingut uns resultats electorals, he hagut d'arribar a uns acords i, efectivament, m'he hagut de posar d'acord amb altres formacions polítiques, i coses que si hagués tingut seixanta-vuit diputats hagués fet d'una determinada manera –per voluntat, no meva, dels ciutadans de Catalunya, que és la voluntat que compta–..., he hagut d'arribar a acords. Això es diu «democràcia», això és diu «sistema parlamentari». Portem alguns anys ja en aquest sistema i vostè porta algun temps d'experiència aquí.

Sobre el que vostè diu d'Ensenyament i jo..., podem tenir errors, en tenim, d'errors, i no tinc cap inconvenient en demanar excuses. Va haver-hi un esdeveniment, un problema, en l'assignació de places de professors aquest estiu, no es complien els criteris que s'havien acordat, es va fer públic, es va dir. S'havien acordat amb els sindicats –per cert, s'havien acordat amb els sindicats, els representants dels treballadors–, i es va corregir amb un temps ràpid, crec que eren quaranta-vuit hores. Això és el que va passar, senyor Fernández.

La realitat és com és, no com vostè voldria que fos.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

**Pregunta al president de la Generalitat sobre la prioritització
de la despesa pública en immigració en detriment de l'estat del benestar**
317-00159/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Illa, el Partido Socialista y los separatistas han destrozado el Estado del bienestar de los catalanes. Son demasiados años con corrupción, despilfarro político y con las fronteras abiertas.

Si hablamos de despilfarro político, quiero recordarle que usted, en 2021, cifró en 1.000 millones de euros lo que debía recortar, y quería recortar, en política separatista para destinarlo a prioridades sociales.

¿Y dónde está ese dinero, señor Illa?, ¿en los 360 millones que usted destina a TV3 o a Catalunya Ràdio?, ¿en la cifra récord de 60 millones en subvenciones a los medios de comunicación?, ¿o en los 25 millones que usted destina a cooperación internacional?, ¿o en los 19 millones que usted destina a los altos cargos de las empresas asociadas a la Generalitat?

Pero por si esto no fuera lo suficientemente grave, usted ha destrozado el Estado del bienestar de los catalanes, no solo para mantener el de los políticos, sino para mantener el de los extranjeros que vienen a Cataluña a delinquir, a vivir del esfuerzo de los catalanes y a imponer su islamismo.

Si no, no se entiende que usted siga promoviendo la inmigración, cuando tenemos un veintisiete por ciento de hombres marroquíes y cincuenta y cuatro por ciento de mujeres marroquíes en el paro o, por ejemplo, que haya más del cuarenta por ciento de los adjudicatarios de la *renda garantida a la ciutadania* que son extranjeros. Dígame usted cómo va a mantener el estado del bienestar de los catalanes si sigue despilfarrando y priorizando la inmigración ilegal.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

El Govern de Catalunya no malgasta diners –el Govern de Catalunya no malgasta diners. Hi ha recorregut d'eficiència en alguns serveis públics? Sí; com a qualsevol Administració i a qualsevol organització, però el Govern de Catalunya no malgasta diners.

I el Govern de Catalunya treballa pel benestar de tots els catalans i les catalanes i són catalans i catalanes, i ho torno a dir, aquelles persones que venen a Catalunya amb voluntat de tirar endavant el país i d'aixecar el país, vinguin d'on vinguin, tinguin el color de la pell que tinguin i resin al déu que resin.

Fa pocs dies, crec que era la setmana passada, vaig assistir a un acte de l'Any Candel, Paco Candel. Li recomano que llegeixi Paco Candel. Veurà què significa venir a guanyar-se la vida a Catalunya, integrar-se a Catalunya, defensar Catalunya, fer seva la cultura catalana, com ho va fer Paco Candel i molts altres que van venir, i molts que ho estan fent, en aquest moment, venint d'altres parts del món.

Això és el que està fent el Govern de Catalunya, pensar en el benestar de totes les persones; no malgastar cap recurs.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señoría, sus palabras son un auténtico insulto a los catalanes. Son un insulto para todos aquellos catalanes que se sienten abandonados y traicionados por políticos como usted y como la mayoría de los que están aquí sentados.

Es un insulto para los catalanes que llevan décadas trabajando y que ahora ven cómo el que acaba de llegar les pasa por delante de la cola en una lista de espera o en la sanidad pública, o es un insulto para todos aquellos que están esperando la ayuda para la dependencia o un piso de protección oficial.

Pero mire, es que todos ustedes han creado un sistema pernicioso. Usted llama a la inmigración ilegal, eso sí, luego los colocan bien lejos de sus urbanizaciones, permiten los empadronamientos ilegales para que luego, vía arraigo, se legalicen, traigan a su familia y a los amigos de su familia.

Es decir, ustedes han creado un sistema que se tiene que terminar de manera urgente, porque sí, usted destina diez veces más a un MENA que a un estudiante catalán, y eso es una auténtica vergüenza.

Y por eso le digo yo que ya denunciemos en su día el fracaso de la Cataluña de los 8 millones que ustedes han hecho que sea más empobrecida, más saturada y con menor identidad; la de los 10 millones, si es de su mano, va a ser un auténtico suicidio social.

Por tanto, sí, hay que frenar la invasión de la inmigración ilegal; hay que expulsar a los que entren de manera ilegal; echar a todos aquellos que de manera legal hayan hecho del delito su forma de vida y vivan del esfuerzo de los catalanes, y, por supuesto, los que vengan a imponer el islamismo, y, ante todo, echar a políticos como usted que no priorizan a los catalanes.

El president

Se li ha acabat el temps. Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

La diferència entre el que vostè representa i el que represento és que jo estic aquí fent un minut de silenci per condemnar el genocidi de Gaza, i vostè surt de la cambra; que jo agraeixo la feina que fan col·lectius com Open Arms, i vostè i companys demanen enfonsar els vaixells d'Open Arms; que vostè es fa fotografies als barris, i els meus companys, regidors i alcaldes, del meu partit i de molts altres partits són i viuen en aquests barris que vostès només trepitgen per fer-se fotos; que vostè diu que defensa els pagesos i es fa fotos i defensa Trump, que posa aranzels que perjudiquen els pagesos, i que nosaltres tenim la concepció d'un país obert a tothom, inclús per a tothom, on tothom té els mateixos drets, i vostè vol un país només per a uns quants pocs.

El president

Vull també donar la benvinguda a la senyora Jéssica Albiach Satorres, que es reincorpora després d'un període de baixa. Molt contents que s'hagi pogut reincorporar.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la necessitat de reforçar les accions de suport a Palestina i de condemna dels actes d'Israel

317-00155/15

I formula la següent pregunta. És sobre la situació política, i ho fa en nom del Grup Parlamentari Comuns. Té la paraula.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. Quasi m'emociones, i ara me toca fer la pregunta..., però bé (*rialles*). Bona tarda a totes i a tots. President, deia la setmana passada, Lula, a Nacions Unides, que el mite de la superioritat ètica occidental ha quedat sepultada sota les runes de Gaza, i és que res –absolutament res– justifica l'assassinat de més de setanta mil persones a mans de l'Estat d'Israel, vint mil d'elles infants, a més d'un bon grapat de periodistes i treballadors humanitaris.

Però encara més difícil és entendre el silenci còmplice d'alguns, fins i tot que estan en aquest Parlament, perquè haurien d'entendre que defensar el dret internacional, defensar els drets humans està molt per damunt de les sigles dels partits. És una qüestió d'humanitat; humanitat la de tota la gent també que va en una flotilla que s'està dirigint cap a Gaza per obrir un corredor humanitari, una feina que haurien d'estar fent ara mateixa els governs i per això sí que volem, des d'ací, expressar tot el nostre suport i exigir la seua protecció, perquè també sabem que ara s'aproximen, s'apropen les hores més difícils i més delicades.

President, és cert que des de Catalunya i des de l'Estat hem fet coses; per exemple, amb un acord amb els Comuns, es va tancar l'oficina d'acció a Tel Aviv. Des de l'Estat també, doncs, hem acordat l'embargament de les armes a Israel, que hauria de ser sense excepció. El reconeixement de l'Estat palestí o també dir que no anirem a Eurovisió si hi participa Israel.

Però president, cal fer encara més. Per això tenim tres peticions. La primera, cal garantir que la Generalitat no té cap relació amb empreses que estan operant en els territoris ocupats. Cal que Fira de Barcelona no permeti la participació del Govern o d'empreses que són còmplices del genocidi, de l'ocupació o de la colonització, i també president, li demanem que treballi amb les federacions esportives catalanes i internacionals perquè Israel no pugui competir. Cinc persones, a Figueres, els van marcar el camí.

I també li vull demanar als clubs catalans, a tot, però principalment, avui, al Barça, que sabem que té un partit aquesta tarda, a que faci un pas endavant i es negue a competir contra aquest equip israelià mentre duri aquest genocidi. A un estat genocida no se'l pot normalitzar, se l'ha d'aïllar.

I acabe senzillament dient que aquest dissabte 4 d'octubre ens veiem totes al carrer en aquesta gran mobilització que ha organitzat Prou Complicitat i el moviment palestí de Catalunya.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Senyora Albiach, la posició del Govern de Catalunya, que està en línia amb la posició del Govern d'Espanya, és clara i coneguda. Hi han hagut esdeveniments recents. La torno a reiterar: la barbàrie o genocidi ha de parar, de forma immediata i permanent. Han de parar la barbàrie i el genocidi, i això crec que és el primer objectiu que tots compartim, eh? I, en segon lloc, s'ha de treballar per una pau estable i duradora, és a dir, per dos estats –és a dir, per dos estats. Crec que aquests dos eixos aglutinen o concerten el sentiment majoritari, i diria que immensament majoritari, d'aquesta cambra, i aquí està el Govern de Catalunya. I tot el que faci el Govern de Catalunya serà consistent amb això i coherent amb això. A vegades, en prendre decisions de govern o posicionaments polítics, un ha de valorar i buscar, diguem-ne, un equilibri entre diferents objectius. Quan en una banda hi han els valors, no hi ha massa a discutir: els valors passen per sobre de tot. Per tant, tingui per segur que el Govern de Catalunya actuarà en coherència amb això. I, efectivament, penso que Occident –no diria que el cas de Catalunya i el cas d'Espanya estiguin aquí, perquè jo crec que hem actuat com havíem d'actuar–, en el seu conjunt, amb aquest doble raser, amb aquesta doble vara de mesura, ha perdut autoritat moral, molta autoritat moral, que serà molt difícil de recuperar si no s'actua amb molta diligència i amb molta claredat d'idees. Afortunadament, no estem en aquest paquet, nosaltres.

El president

La següent pregunta també és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la seva valoració de l'acord de pau proposat pel president dels Estats Units amb relació al conflicte entre Palestina i Israel

317-00153/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

President, hem vist avui la valoració del president de l'Estat espanyol, Pedro Sánchez, sobre l'acord de pau proposat per Trump. Voldríem saber quina és la seva valoració com a president de Catalunya.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, president. Senyora Vega, que la barbàrie, el genocidi, ha de parar, i ha de parar el més aviat possible i de forma permanent. I dos, que s'ha de treballar per una pau estable i duradora que reconegui els dos estats. Això és la posició del Govern de Catalunya.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Nosaltres compartim aquesta posició. El que passa és que el que avui s'ha posat sobre la taula és un acord pervers per als palestins, que els obliga a decidir entre estar vius i signar la seva mort política i civil o deixar que la seva terra i el seu futur els gestioni un sociòpata com Trump. La condició bàsica per a un acord per aturar el genocidi és l'annexió personal de Gaza per Trump sota la gestió de Tony Blair, que el recordarem per altres crims de guerra, com va ser Iraq. I Donald Trump, com a màxima autoritat de la pau, el de les deportacions massives, el de la coerció a periodistes, el de les feministes i els antifeixistes, el del *resort* turístic sobre la terra de Gaza. Milers de morts, com saben, xifres que ni entenem, dos mil nens que ni tan sols havien nascut quan va començar aquesta barbàrie fa dos anys, amb un acord que anul·la la Cort Internacional de Justícia, que enterra els drets humans i el dret internacional per fer hotels. I ni tot això ha sigut suficient per a Netanyahu, que ha dit que resistiran amb força un estat palestí i que l'exèrcit es quedarà part del territori de Gaza. Aquest acord no té res a veure amb la diplomàcia internacional, no té res a veure amb les Nacions Unides, no té res a veure amb la pau; només té una raó, i és dir que avui dia, en termes internacionals, s'imposa la llei del més fort, i el que és més fort és Estats Units.

Que el que ha estat donant suport a Israel durant el genocidi ara es proposi com un mediador és un insult a totes aquelles persones que s'han estat mobilitzant cada dia per la pau arreu del món. I no calen gesticulacions contra Trump de Pedro Sánchez si el reconeixem com la persona que pot decidir sobre les vides de tots. Perquè, davant d'aquest genocidi, ens hi juguem la humanitat sencera. I les darreres vint-i-quatre hores l'únic que hem vist és que s'ha deixat Gaza més sola acceptant aquest acord.

Nosaltres creiem que els drets humans i el dret internacional no pot ser el conte que ens expliquem uns i altres en parlaments com aquest per poder dormir tranquils. I aquí el que creiem que pertoca és el suport al poble palestí, perquè el que s'ha demanat una vegada i una altra i ha demanat la població, des de Figueres, també, a altres països i a altres llocs, és que hi hagi suport a aquest poble que està molt sol i que no té les armes que sí que té Israel i que sí que té Estats Units. Per tant, li dema-

nem que en representació de la comunitat palestina, de les persones que estan a la flotilla jugant-se la integritat física per obrir un corredor d'ajuda humanitària, de les persones que han sortit una vegada i una altra al carrer i que també ho faran aquest dissabte 4 d'octubre, per totes elles, com a president d'aquesta cambra, treballi activament perquè hi hagi un acord de pau que realment reconegui el poble palestí, que realment signifiqui lo que vol dir «pau» i que en aquests dos anys veiem una miqueta de justícia, que porta des de fa massa suspesa.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Reitero el que havia dit, és a dir, la barbàrie i el genocidi han d'acabar el més aviat possible –això és urgent, urgentíssim– i s'ha de buscar un acord de pau estable i durador que reconegui l'existència de dos estats.

Deixi'm afegir dues consideracions més. Més enllà del pensament polític que cadascú tingui i del projecte polític que cadascú tingui, crec que és poc discutible que el president d'Espanya juntament amb altres veus –no tantes, però altres veus– ha estat els primers en posicionar-se a favor del reconeixement de l'estat de Palestina i en denunciar el genocidi que hi havia allà. Ho va fer a una primera visita amb el primer ministre de Bèlgica, si no recordo malament, quan encara, diguem-ne, en fi, molta gent estava..., no parlava en els termes de contundència que ho fan avui d'aquesta situació. Crec que això és objectiu i crec que podem dir-ho. I, en fi, vull també deixar-ne constància.

I, en segon lloc, és veritat, té raó vostè que anem cap a un món on la força sembla que sigui el vector per dirimir diferències, no?: tinc força i envaeixo Ucraïna, tinc força i em quedaré Taiwan, tinc força i vull Groenlàndia, tinc força i el canal de Panamà doncs ara me'l dones a mi o tinc força i responc arrasant i fent un genocidi a Gaza, no? No és el món que volem nosaltres –no és el món que volem nosaltres. El món que volem nosaltres és un món en què les diferències es puguin dirimir d'acord amb normes acordades entre tots i en espais multilaterals. Aquesta setmana passada hem tingut el vuitantè aniversari de Nacions Unides. S'ha enviat un missatge molt contundent respecte al govern de Netanyahu deixant l'hemicicle pràcticament buit, no? Aquests dies s'acull a Barcelona una trobada de més de cent cinquanta països organitzada per la UNESCO, Mondiacult, per parlar de la cultura com un vector d'aquest nou món. I, en aquest sentit, estic d'acord amb vostè que hem de fugir d'un món on la força sigui l'argument per dirimir conflictes i tornar a un món basat en regles i en organismes multilaterals.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la necessitat d'evitar l'augment de la immigració per a preservar l'estat del benestar i la identitat nacional

317-00157/15

I, per formular la, en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Segons els butlletins de l'Observatori del Treball i el Model Productiu, vora 500.000 immigrants residents a Catalunya no s'han incorporat al mercat laboral, però tots tenen sanitat gratuïta, educació de franc per als seus fills i tota mena d'ajudes i subsidis. La immigració, que, segons vostès, venia a pagar-nos les pensions,

resulta que no només no paga, sinó que genera una factura colossal als contribuents catalans, una factura que no es limita a ajudes socials.

D'ençà que vostès van permetre l'entrada massiva i invasiva d'immigrants procedents de continents amb índexs delinqüencials superiors als nostres, necessitem seguretat al transport públic, als hospitals, a les escoles, als centres comercials, a tot arreu. Les seves dèries proimmigracionistes i la seva permissivitat amb l'islam han consolidat el grau 4 sobre 5 en alerta antiterrorista. Els fanàtics campen impune-ment per carrers i places, exhibint amb orgull el seu fonamentalisme, encarnat en el vel que imposen a mullers i filles.

Han fet trontollar l'estat del benestar que els nostres pares van encalçar esllomant-se a jornals a la fàbrica, tot perquè al seu caparró benestant i despreocupat la immigració equivalia a riquesa. L'única riquesa que ha generat la seva immigració és l'eixam d'interessos, prestacions i guinguetes que han sabut crear a redós seu i que, casualment, sempre que grates un xic, oh, sorpresa!, hi ha un polític o expolític dirigint. La DGAIA és només la punta de l'iceberg d'una indústria fructífera que importa humans com a matèria primera. Tràfic de persones i d'influències, aquest tema les esquerres el dominen.

Què farà el seu Govern, senyor Illa, per evitar la Catalunya dels 10 milions que volen imposar-nos i que amenaça la pervivència dels nostres valors i identitat, la continuïtat dels serveis públics i la seguretat i integritat dels catalans?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Senyora Orriols, ja fa un any que vostè és diputada i ja li he sentit dir això de diferents maneres bastantes vegades, i ja l'hi he contestat amb molta claredat cada vegada que vostè ho ha dit. Miri, la seva realitat avui és que la seva formació política té catorze regidors a tot Catalunya, una alcaldia i dos diputats. Això és el que vostè representa avui. I faig un pronòstic: el seu projecte polític fracassarà. Fracassarà perquè a Catalunya li aniran bé les coses, li estan anant bé les coses. I a Catalunya li aniran bé les coses perquè el seu projecte polític fracassarà.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Vos defenseu una Catalunya desnacionalitzada, empobrida, col·lapsada, islamitzada; nosaltres, un estat català lliure, pròsper, segur i occidental. Si està tan segur del fracàs de la meua formació política, convoqui eleccions i mireu què vol la ciutadania.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Jo defenso una Catalunya oberta, inclusiva, pròspera, que integra tothom, que està oberta al món i que té esperança i que veu els canvis que estan passant al món amb esperança i on els governs fan la seva feina.

Gràcies.

El president

I l'última pregunta al Govern és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'abordatge del nou període de sessions

317-00156/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Ferran Pedret i Santos.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Consellers i conselleres, diputats i diputades, bona tarda. President, ja ho veu, comencem les sessions plenàries d'aquest Parlament amb alguns discursos molt similars als que teníem abans de les vacances d'estiu. El cert és que des del nostre grup parlamentari, com no podia ser d'una altra manera, però també amb tota la convicció, compartim el seu missatge d'esperança, en el sentit de que nosaltres pensem que la societat catalana i el conjunt de les societats del món tenen una gran força per transformar la seva realitat present en un sentit de progrés, i de progrés que abasti tothom. Hem de confiar més en la capacitat que tenim els catalans i les catalanes per afrontar els reptes del present i del futur, amb capacitat de fornir benestar, progrés, llibertat, seguretat a tots els ciutadans i les ciutadanes d'aquí, i fer, aleshores, la nostra contribució a que aquesta sigui la realitat a escala europea i internacional. Amb això, n'estem absolutament convençuts i convençudes i, a més, crec que fora bo que ningú prengués la nostra moderació en les formes com a manca de determinació o com a manca d'ambició transformadora. Aquesta moderació en les formes, aquesta serenor a l'hora d'aplicar polítiques públiques i d'explicar-les, és també una forma de contribuir a evitar, en termes, diguem-ne, que diria Albert Camus, que el món se'ns desfaci per l'acció d'alguns que atien l'odi.

En aquest context, com aborda vostè la represa d'aquesta temporada parlamentària?

El president

Per respondre, té la paraula del president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Així és, senyor Pedret. He trobat a faltar una cosa en aquest inici de període de sessions, temporada –diguin el que vulguin–, que ve verbalitzada, a més a més, i que vull tornar a verbalitzar en la primera sessió del Parlament de Catalunya: m'hagués agradat que tothom hi pogués ser. Torno a reclamar la plena efectivitat de la norma, de la llei d'amnistia que va aprovar el Congrés dels Diputats. M'hagués agradat que haguéssim començat amb tothom, amb tots els dirigents polítics tenint la plenitud dels seus drets reconeguda. I torno a reiterar el compromís davant d'aquesta cambra de treballar perquè, en la mesura que jo pugui, això sigui així.

Dit això, l'afronto també amb ganes de seguir desenvolupant el programa de govern. Tindrem ocasió, en el debat d'orientació política general, de fer balanç de com van les coses i de concretar per a aquest proper any les propostes del Govern. Però amb una actitud també esperançada, efectivament. I és veritat que, com que les coses canvien, i canvien tan ràpidament com estan canviant a nivell tecnològic, mediambiental, climàtic, geopolític, no? –l'ús de la força que mencionava abans la diputada senyora Vega–, hi ha a vegades un sentiment d'angoixa, de por, que porta a un replegament, a un tancament, a un bloqueig, en veure-ho tot com una amenaça, no? I jo aposto per un sentiment de veure oportunitats en aquests canvis: per reduir desigualtats, per ampliar i reforçar llibertats, per reforçar el concepte de fraternitat. I si repassem la història –de Catalunya, d'Espanya, d'Europa–, veurem com en moments de canvis molt importants també hi ha hagut oportunitats que s'han sabut aprofitar per avançar i per fer, construir una societat millor. Aquest és el sentiment d'esperança amb què s'han d'afrontar, crec, aquests temps de canvi, i és el sentiment, en tot cas, que jo intentaré aplicar i portar a l'acció del Govern que presideixo amb molt d'honor.

Moltes gràcies.

El president

Obrim el capítol de preguntes al Govern. Abans, però, d'iniciar amb la primera pregunta, també vull donar la benvinguda al diputat senyor Quim Calatayud, que també ha estat de baixa durant força mesos i, per tant, una altra vegada benvingut i bona recuperació.

Pregunta al Govern sobre la seguretat

310-00260/15

La primera pregunta al Govern a respondre oralment és sobre la seguretat, i la formula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, la diputada senyora Jeannine Abella i Chica, que té la paraula.

Jeannine Abella i Chica

Moltes gràcies, president. Bona tarda a tothom. Consellera, creu que està fent bona feina prioritzant la seguretat a una part del país, tot provocant que a la resta s'incrementi el nivell de delinqüència?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Núria Parlon Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Moltes gràcies, president del Parlament. Membres de la Mesa, president de la Generalitat, diputats i diputades, públic assistent... Diputada, nosaltres estem intentant treballar amb molta humilitat, però també amb rigor, per combatre la delinqüència arreu de Catalunya. La delinqüència es mou amunt i avall. És ben cert que quan escoltem els alcaldes i les alcaldesses i anem pel territori, ens diuen: «Quan feu molta pressió a l'àrea metropolitana, la delinqüència se'ns desplaça a la resta del territori. Si feu pressió a Girona se'n va a les zones costaneres. Si feu pressió a la Catalunya central se'ns mou cap al Baix Camp.» Llavors, la delinqüència es mou. I la delinqüència hi és. També és veritat que l'estem reduint, perquè a Catalunya hi ha una reducció de delinqüència en el seu global d'un quatre per cent, i no és un tema menor.

I treballem amb una estratègia que és que fins que ens posem tots d'acord per canviar algunes lleis i fer-les més eficaces, treballem amb diferents estratègies. La primera: més proximitat, més presència i millor coordinació.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Consellera, això és el que vostè va afirmar. I certament no sé si van ser unes declaracions desafortunades, mal interpretades o la traïció del subconscient. En tot cas, fos el que fos, «és la realitat que la corba delinqüencial per delictes greus no baixa.» Ara bé, des de Junts per Catalunya, lluny de voler viure del problema com fan altres formacions polítiques, estenem la mà per formar part de la solució.

Ens preocupa, i molt, el volum de delictes violents i la inseguretat que pateixen els nostres veïns i veïnes. No anem bé.

I, sí, en calen més, però mai hi haurà prou efectius si no es planteja una solució integral. Els Mossos d'Esquadra i les policies locals ja fan bé la seua feina; el problema és estructural, si no per què creu que l'altre dia els Mossos d'Esquadra van interceptar 4.500 plantes de marihuana per valor de 3 milions d'euros? Doncs la resposta és molt senzilla: perquè tenim la millor policia.

Potser la pregunta que ens hem de fer és per què les màfies organitzades escullen Catalunya per venir a delinquir. I li avanço part de la resposta: perquè en l'àmbit del Codi penal, l'àmbit del cultiu i el tràfic de marihuana és massa lax.

Però davant dels greus problemes que pateix Catalunya en l'àmbit de la seguretat, avui li proposem tres propostes, perquè nosaltres sí que volem un «qui la fa, la paga», però de veritat, no d'aparador. Primer, agilitzin i donin suport a la nostra proposta sobre multireincidència que va presentar el Grup Parlamentari de Junts a Madrid, perquè cal acabar amb la impunitat i amb la sensació d'impunitat que tenen els delinqüents.

Segon, vagin a Madrid de la mà del senyor Espadaler a demanar els jutjats que ens pertoquen. Evitin d'una vegada per totes que els delinqüents entrin per una porta de la comissaria i surtin per l'altra per culpa de la saturació dels jutjats catalans.

I tercer, i no menys important, presentin un pla de xoc contra el narcotràfic i el crim organitzat, perquè no en parlem prou i evidentment que és un greu problema.

Consellera, se sumará a les solucions o continuarà recreant-se en el problema?

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Home, ja he dit que estàvem treballant des de la humilitat, però tampoc amagarem les dades. En els fets delictius, al conjunt de Catalunya, tenim un descens del quatre per cent respecte al 2024. *(Veus de fons.)* A veure, jo ara..., bé, lleus o no lleus.

A mi em sembla que fins fa un temps es parlava molt de que el principal problema que teníem eren els furts, els robatoris a domicili, els robatoris a establiment, els robatoris amb violència en l'espai públic, també es parlava de les estafes... Donaré unes dades: 4 per cent en el global; 5,2 per cent de baixada dels delictes contra el patrimoni; 4,7 per cent al conjunt de Catalunya en els furts; en robatoris a domicili, un 11,3 per cent; en robatoris en establiments, que ens preocupen molt perquè és la nostra economia i l'economia de proximitat i les petites empreses, un 21,2 per cent; en robatoris amb violència en l'espai públic un 3 per cent, i en les estafes, que també preocupen, un 5,1 per cent de baixada.

Ara bé –ara bé–, hi ha delictes que no baixen: les agressions sexuals, la violència masclista. Hi ha una resistència davant l'autoritat, davant la bona feina que fan els Mossos d'Esquadra. Per això tots i totes l'hem de defensar des d'aquí, des del Parlament, quan actuen amb professionalitat.

Canvis legislatius; ens hi hem de posar d'acord. A mi em sembla molt bé que propiciïn canvis legislatius i que ens hi posem d'acord, ara bé, hi ha molta feina que no té a veure amb els canvis legislatius, que té a veure amb la prevenció, amb tenir més efectius, que ja els estem tenint: 850 que n'hem incorporat, restem les jubilacions, un total de cinc-cents mossos més –i mosses– s'han incorporat... *(El president retira l'ús del micròfon a la consellera i aquesta continua parlant uns moments.)*

El president

Senyora consellera, se li ha acabat el temps. *(Pausa.)*

Pregunta al Govern sobre la situació del català

310-00261/15

La següent pregunta és sobre la situació del català, i la formula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, la diputada senyora Mònica Sales i de la Cruz, que té la paraula.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, president. Conseller, fa unes setmanes preguntàvem per escrit a les conselleres Martínez i Montserrat per una trobada amb universitaris gitanos en què el

castellà va tenir un paper preeminent per part del Govern, si més no, la part difosa a les xarxes socials. A la resposta, les conselleres diuen –i cito– «que es va fer amb usos del castellà en moments concrets en què alguns estudiants es van adreçar a les conselleres en aquesta llengua».

Amb un pacte nacional per la llengua signat que explicita bé la llengua d'ús del Govern, quina opinió en té? Perquè des de Junts ens preguntem com un govern pot ser referent lingüístic si canvia de llengua sense criteri aparent.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Francesc Xavier Vila Moreno, conseller de Política Lingüística.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

President... Diputada, els usos lingüístics que es van dur a terme en aquell acte van quedar reflectits en la resposta que li van fer. Però aquest Govern té un criteri clar pel que fa a l'ús del català: el català és la llengua pròpia del país i el que estem fent és potenciar-la tant com sigui possible. I li posaré un exemple: ahir mateix al matí, a l'acte d'inauguració de Mondiacult, el català va ser llengua oficial i el discurs del president de la Generalitat va ser íntegrament en llengua catalana per primera vegada a la història en un acte de la UNESCO.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales i De la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Conseller, sap bé que el català està sotmès a un procés de minorització que és constant, també per part del Govern de què vostè és membre. Just abans d'acabar el període de sessions li preguntàvem pel menysteniment massa sovintejat cap a la nostra llengua pròpia. I durant aquest estiu hem tingut noves discriminacions vergonyants en comerços o també en centres de salut que s'han fet públiques. I també hem tingut nous silencis i una nova sentència que vol fer retrocedir el nostre model lingüístic escolar, que és de consens i és d'èxit.

Ara reprenem els plens just en una setmana en què la música en català va ser apartada del piromusical de la Mercè. Mentre amb una mà l'Ajuntament de Barcelona signa el pacte nacional per la llengua, amb l'altra l'amaga. I això demostra que signar-lo no és suficient si no hi ha una creença de fons, si no se'n materialitzen les accions i es fiscalitzen. Fer postureig per la llengua avui no ens aporta res, perquè les dades ens demanen solucions i accions d'emergència per revertir-les. Vostè va dir que aquesta suma de la capital al pacte aportava força i projecció, i em pregunto si de debò ho pensa o si creu només que és aparador.

Aquest bandejament de la llengua pròpia és massa habitual arreu. Plataforma per la Llengua acumula ja 2.800 queixes, sis-centes considerades greus. I li preguntem de nou com preveu o com té el Govern la creació de l'oficina de protecció de drets lingüístics que recull el pacte. Perquè esperem que el procés de creació no vaja tan lent com el desplegament de la seva conselleria arreu del país, que només compta amb un director de serveis territorials al Pirineu. En té explicació? Perquè abans d'exigir segons què als ajuntaments, caldria que fossen model, caldria que fossen exemple de gestió i d'acció.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de Política Lingüística.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

Senyora diputada, el postureig, efectivament, no és un bon camí. Demanar actuacions és exactament el que estem fent amb el pacte nacional per la llengua, que és un pacte en què intentem que tots i cadascun dels actors prenguin les seves respon-

sabilitats. Per aquest motiu ens hem adreçat directament als ajuntaments, perquè els ajuntaments són actors fonamentals de les polítiques lingüístiques.

Ara bé, si vol que li plantegi canvis en polítiques lingüístiques, li diré que els últims dos o tres anys s'ha pogut dur a terme política lingüística a salut, a diferència del que passava anteriorment, en què no hi havia cap pla d'extensió de coneixement i ús de la llengua catalana al sistema sanitari. O, per exemple, el rècord d'inspeccions i de sancions també al comerç s'ha dut a terme durant els darrers dos o tres darrers anys. Abans no hi havia inspeccions i per això no hi havia sancions.

Ara, en comptes de postureig, actuem. Això sí, evidentment els canvis a l'Administració, com tothom sap –i vostès ho saben especialment–, van lents. L'oficina es crearà, anirem al ritme que es pugui en funció de les disponibilitats del departament, però efectivament es crearà.

El president

La següent pregunta és sobre Rodalies de Catalunya.

Pregunta al Govern sobre Rodalies de Catalunya

310-00262/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, el diputat senyor Salvador Vergés i Tejero, qui té la paraula.

Salvador Vergés i Tejero

Consellera Paneque, segons dades seves, al primer semestre de l'any a rodalies i regionals s'han acumulat més de 1.500 hores de retards. I hem passat tot l'estiu i avui som allà mateix. Renfe està aturada absolutament allà mateix. La culpa la sabem, és la manca endèmica d'inversions per part de l'Estat a Catalunya, però que vostès es cuiden d'encobrir. Això és evident.

I ara s'estan fent obres. És així, però ja és molt difícil que puguem curar el malalt sense fer-li mal. I nosaltres avui li volem preguntar pels plans alternatius de transport. Uns plans que, primer, són molt cars, sovint costen més diners que la pròpia obra. I això és indicatiu de la mala concepció del projecte.

Segon, no estan treballats ni consensuats amb les plataformes. Que, per cert, en tenim nou a Catalunya.

I en tercer lloc, no proporcionen ni la informació ni el servei que s'espera d'aquests plans alternatius de transport.

I això va passar al tall de Roda de Berà, ha passat a Castelldefels i passarà també, malauradament, al Garraf. I en aquests moments està passant al segon tall de l'R3, de la Garriga cap al sud. Un tall en què vostès, com sap, no han set capaçs de poder escoltar les diferents parts. Un tall que han demorat un any, el seu Govern, i que han allargat el termini dels tres mesos que preveia el projecte fins a setze mesos d'una manera absolutament injustificada. Tant l'alcaldeessa Budó –la carta que li va enviar–, com una vuitantena d'usuaris afectats, com el diputat Canadell els vam estar escoltant l'altre dia a la Garriga, i és que estan absolutament desesperats. Tots coincideixen que a set dies del tall no tenen encara els horaris dels busos, que una circulació per unir la Garriga i Barcelona a l'hora serà absolutament insuficient, que els horaris de pas per cada una de les parades haurien d'estar ja prefixats i que no hi ha dret que vostès diguin que ajustaran el pla alternatiu en funció de com vagin les coses, quan tenen totes les dades del primer tall, que es va començar a la tardor del 23.

Per tant, avui nosaltres, consellera, li preguntem –consellera, o si m'ho permet, fins i tot macroconsellera–: atindrà les reivindicacions d'aquests usuaris afectats o és que està ja massa enfeïnada preparant la precampanya a l'Ajuntament de Girona?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Diputat, no vol dir que és vostè que està sempre en precampanya, perquè és vostè qui insisteix reiteradament a treure aquest tema? Ha fet una afirmació que diu: «Les obres arriben tard.» Jo diria: «Per fi arriben les obres.» I no renunciarem a ni un sol euro d'inversió dels que ara estem, efectivament, posant a la xarxa, i ho ha dit el president: «No ens cauen els anells.» El servei de rodalies és el que voldríem? No. Hi ha recorregut de millora? Sí. No renunciarem a cap de les inversions programades.

I vostè deia, en aquest procés d'escolta, li dono una informació perquè vostè no la pot saber, és evident. Mentre iniciàvem aquesta sessió de control fèiem una de les moltes reunions que estem fent amb alcaldes i alcaldesses, concretament la Garriga, les Franqueses, Granollers, Montornès, Montmeló, Vilanova del Vallès i Vallromanes en aquests moments, i efectivament, s'ha fet aquest procés d'escolta amb la millora –i així ja aprofito per comunicar-ho, tot i que insistirem en la comunicació– del corredor de la Garriga a Montornès, amb una freqüència cada trenta minuts, i de Vallromanes a Montmeló, perquè l'operativitat o la interoperativitat amb l'R2 sigui millor.

Per tant, estem en procés d'escolta. Continuarem en procés d'escolta. Aplicarem totes les millores d'aquí al 7 d'octubre que puguem al pla alternatiu. I, efectivament, si la primera setmana, igual que vam fer amb el corredor del sud, detectem qualsevol millora que es pugui aplicar, no dubti ni un sol moment que ho farem i que aplicarem els recursos que calguin perquè la vida de les persones durant el període d'aquestes obres sigui el millor possible.

El president

La següent pregunta és sobre la crisi d'inseguretat que pateix Catalunya.

Pregunta al Govern sobre la crisi d'inseguretat que pateix Catalunya

310-00263/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el diputat senyor Joan Garriga i Doménech.

Joan Garriga Doménech

Cataluña es hoy el epicentro del crimen en España y en Europa: robos diarios, ocupaciones disparadas, las violaciones crecen un quinientos por ciento en los últimos años y los tiroteos en la calle, un veintitrés por ciento el último año. Y este verano la delincuencia no ha hecho vacaciones y los vecinos están desesperados. En Zona Franca, Polinyà, Sant Vicenç dels Horts, Salt, Sant Salvador, la Mariola... Un sinfín, la lista es interminable y la situación es insostenible. Gente mayor que no se atreve a salir a comprar a la calle solos, chicas con miedo de llegar a casa por la noche, multirreincidentes extranjeros, zonas donde ni la policía se atreve a entrar y barrios islamizados que parece que estés en Marruecos o en Argelia.

La policía, desprotegida y agredida: 2.500 agresiones a *mossos* en 2024. Es un dato totalmente insoportable. Hay datos clarificadores de las causas. El ochenta por ciento de los detenidos, por ejemplo, en Barcelona en 2024 eran extranjeros. El cincuenta y dos por ciento de los presos en Cataluña son extranjeros. Lo que demuestra el fracaso absoluto del PSC y de sus socios en garantizar la seguridad de los catalanes con políticas de puertas abiertas, subvencionando barcos para ir a buscar inmigración ilegal y no devolverlos a sus puertos de origen, utilizando el ejército para proteger a flotillas progres y no para proteger nuestras fronteras, empadronando a

ilegales sin avisar al propietario del inmueble, dándoles servicios públicos a los que acaban de llegar con perjuicio del sacrificio de los catalanes.

Señora *consellera*, a Catalunya, qui la fa no la paga, pero a recién llegados se les da una paga. ¿Piensa usted cambiar de política?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Volem continuar treballant en la línia que estem, que és reduint la delinqüència. De fet, vostè ha fet referència que aquest estiu a Catalunya era irrespirable la delinqüència. Jo abans he donat les dades globals de Catalunya en el 2025, comparat amb el 2024, ara donaré les dels estius.

A l'estiu del 2025, per primera vegada en quatre anys, s'ha aconseguit baixar la xifra de delictes, una disminució que en alguns dels delictes que més preocupen, per exemple, els furts, que en el cas de l'estiu ha arribat al menys 7,6 per cent. Hi ha més presència i més pressió davant del turisme. Per tant, hi ha una intervenció aquí clara de la policia. Als establiments, menys un dinou per cent.

Bé, hi ha temes que hem de millorar. Per exemple, tot lo que té a veure amb la violència de gènere, que vostès sembla ser que no la reconeixen com a tal, o els aspectes relacionats amb les agressions sexuals que porten implícita una educació diferent, més proximitat, més efectius. Jo crec que anem pel bon camí. Són dades de millora importants.

M'agrada una frase que diu el tinent d'alcalde de Barcelona, Batlle, que no per repetir moltes vegades que hi ha hagut un apunyalament, l'apunyalament s'ha repetit tantes vegades com s'ha repetit. Vostès tenen la mania d'associar la delinqüència a la immigració amb finalitats polítiques i estigmatitzant tota la gent que ve al nostre país a treballar i a fer-lo més gran i més pròsper. Nosaltres parlem de prosperitat compartida, de drets i deures, de compliment d'obligacions i d'eficàcia policial.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Señora *consellera*, ni escucha ni reconoce, ¡qué triste! Pise calle, hable con la gente, salgan de las paredes de los despachos, porque hay desesperación, miedo, tristeza y muchísima indignación. Y más cuando usted se escuda detrás de unas cifras para negar la realidad, incluso a los datos oficiales sobre presos extranjeros los llama «datos fachas». Haga caso a VOX y al sentido común. Frente a la inseguridad y la cultura de impunidad, recuperen el principio de autoridad policial, algo esencial en una sociedad avanzada.

Y se lo digo sinceramente: no tenemos por qué aceptar la inmigración descontrolada ilegal que causa la mayoría de los delitos, ni a los delincuentes extranjeros, ni a los islamistas que no se integran. ¿Para todos ellos? Lo siento: billete de vuelta.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Diputat, que jo sàpiga, la notícia de les festes de la Mercè enguany no ha estat la inseguretat ciutadana. Alguna cosa no s'està fent malament per part de la bona coordinació que hi ha per la Guàrdia Urbana i els Mossos d'Esquadra amb tots els dispositius que hem dut a terme per evitar que la delinqüència sigui la notícia de les festes de la Mercè.

Ara li parlaré del pla Kanpai, que no sé si li sona. El pla Kanpai és una estratègia de coordinació, no només de presència i saturació a peu de carrer, perquè a mi

m'agrada molt treballar a peu de carrer i escoltar molt els alcaldes i les alcaldesses i els veïns i les veïnes, com feia quan era alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet. I ara parlo amb els alcaldes, les alcaldesses, les entitats, el sector turístic, el sector empresarial que es queixa de robatoris.

Nosaltres no neguem que hi hagi delinqüència, però sí que hem de posar en valor la feina que estem fent i les dades estan baixant. Hi ha alguns delictes que no baixen, com les agressions sexuals, que no depenen exclusivament de l'acció policial, sinó de molta coeducació i molta feina en comú de tota la societat. Però miri, el pla Kanpai...

El president

Senyora consellera, se li ha acabat el temps. Ens hem quedat pendents del pla Kanpai. *(El presidentriu.)*

Pregunta al Govern sobre el fons de cooperació local

310-00256/15

La següent pregunta és sobre el fons de cooperació local i la formula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Cristòfol Gimeno Iglesias.

Cristòfol Gimeno Iglesias

Gràcies, president. Bona tarda a tothom. Bona tarda, honorable conseller Dalmau. Els ajuntaments de Catalunya segueixen millorant amb el fons extraordinari de cooperació local; podria ser un titular de qualsevol mitjà de comunicació una mica objectiu. És evident que la tasca que han desenvolupat i desenvolupen els ajuntaments de Catalunya en favor dels seus veïns i veïnes i de la cohesió social és més que important; és bàsica. En molts moments de dificultat, alcaldes, alcaldesses, regidores i regidors de tots els colors polítics han treballat incansablement per fer que els seus veïns tinguessin els serveis bàsics coberts i n'han assumit sovint alguns que no els pertocaven.

Avui l'estabilitat institucional ha ajudat a que les relacions i la interlocució amb el món local siguin les correctes, les que pertoquen a qualsevol país que s'estima a ell mateix. I ho dic perquè el fet de que el món local de Catalunya avui se senti escoltat, respectat i reconegut pel seu Govern pot semblar una qüestió menor o de tràmit. Però li asseguro, els asseguro que no ho és. Ja hem tingut, en el que portem de legislatura, diferents bones notícies per al món local català, que està pensant en el dia a dia, però també planificant estratègies i encarregant nous projectes i consolidant els que ja tenien.

I miri, com a diputat, però també com a alcalde de fa uns quants anys, crec que és de justícia reconèixer l'esforç, però al mateix temps demanar-li, conseller, perquè sí, els alcaldes sempre demanem, alcaldes i alcaldesses sempre demanem que seguim per aquest camí del diàleg i de l'escolta i de més recursos pel món local.

Per això, quan fa uns dies el Govern va aprovar un fons extraordinari de cooperació local de 22 milions d'euros, vam constatar tot això que els deia. I estic segur que tots els ajuntaments de totes les escuderies van aplaudir la mesura. Per tant, li vull preguntar, conseller: Què suposa aquest increment del fons extraordinari de cooperació local? Quan en podran disposar els ajuntaments?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Albert Dalmau Miranda, conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, diputat, per la seva pregunta. Ben tornats tots en aquest nou període de sessions. La veritat és que li agraeixo, perquè crec que, en la seva intervenció, ha fet referència a un dels objectius d'aquest Govern, que va ser posar els ajuntaments al centre. Un Govern que vol posar les seves energies en resoldre els problemes reals del país, en afrontar els reptes que afronta el nostre país cada dia, sap que ha de treballar colze a colze amb els ajuntaments de tot el país. No amb els ajuntaments d'un color polític, amb els ajuntaments del conjunt del país. «Del conjunt del país» significa no només un canvi de tarannà, no només un canvi de tarannà, d'estar al seu costat quan passen coses, d'atendre les seves demandes, d'atendre quan demanen, com deia vostè, sinó també de fer un esforç de corresponsabilitat, perquè sabem que és l'Administració més propera a la ciutadania, la que cada dia aixeca i abaixa la persiana de molts dels serveis públics, moltes vegades en nom del Govern de Catalunya i que, per tant, aquest exercici de corresponsabilitat havia d'anar acompanyat de més eines de finançament.

Entre altres coses, perquè també som conscients que la batalla de fons per la cohesió social del nostre país, que alguns volen trencar, també es juga en la convivència en els carrers i places dels nostres barris i viles i ciutats del país. I fer-ho significava, doncs, posar més eines. Més eines ha sigut posar un PUOSC que ha doblat el seu pressupost, passant de 250 a 500 milions d'euros per fer transformació en l'espai públic del conjunt del país. Posar més eines significava tirar endavant un pla de barris –l'última convocatòria, de l'any 2010– amb 1.000 milions per poder afrontar la transformació en els barris vulnerables del país, per afrontar la seva transformació i vetllar per la cohesió social. Significava ajudar a transformar amb menys burocràcia amb una línia de subvencions de 9 milions d'euros que hem posat en marxa per ajudar els municipis rurals que tenen més dificultats per prestar aquests serveis.

Però també érem conscients de que cal actualitzar el fons de cooperació local i que per això, atenent a una petició de les entitats municipalistes, de l'Associació Catalana de Municipis i de la Federació de Municipis, havíem de poder complementar aquest finançament amb aquest fons extraordinari de 22 milions d'euros que, per cert, ha sigut possible també gràcies al suport dels grups parlamentaris en els suplements de crèdit que hem aprovat i, per tant, d'Esquerra Republicana i dels Comuns. Això és fer política útil i, per tant, també els hi agraeixo no només a les entitats, sinó als que ho han fet possible. Un fons que, a més, està fet inversament proporcional, és a dir, ajudant aquells que són més petits i, per tant, que donarà més pes a aquests municipis de menys de cinc-cents habitants i després els de menys de dos mil i després a la resta.

I, per últim, permetin-me acabar amb un agraïment a la feina que fan els consells comarcals, que són una part destinatària molt important d'aquest finançament i que sostenen una part important de l'arquitectura institucional de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la gestió del patrimoni romà de Tàrraco.

Pregunta al Govern sobre la gestió del patrimoni romà de Tàrraco

310-00257/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Ivana Martínez Valverde.

Ivana Martínez Valverde

Bon dia, consellera Hernández. Tarragona és una ciutat única a Catalunya. El conjunt arqueològic de Tàrraco, declarat patrimoni mundial per la UNESCO l'any

2000, ara fa vint-i-cinc anys, és un llegat excepcional de la civilització romana i alhora un motor cultural, social i econòmic.

Durant el 2024, Tarragona va rebre més de 520.000 turistes, amb prop de 540.000 visites als seus monuments. L'amfiteatre, el passeig arqueològic i el circ es troben entre els més visitats. Això genera activitat econòmica, llocs de treball i una projecció internacional que es tradueix en beneficis per a tota la ciutat i el territori. Som l'única ciutat de Catalunya que conserva un conjunt de vestigis romans d'aquesta extensió i qualitat com les muralles, el fòrum provincial, el circ, el fòrum de la colònia, el teatre, l'amfiteatre, la necròpolis paleocristiana o la torre dels Escipions.

Aquest patrimoni converteix Tarragona en un referent únic i, en aquest context, el consorci de patrimoni de Tàrraco romana és i ha de ser un model d'èxit, un espai de cooperació entre Generalitat, Ajuntament de Tarragona, diputació, l'arquebisbat de Tarragona i l'Estat, que permetrà impulsar la recerca, garantir una gestió professionalitzada, entre d'altres. Amb aquest consorci, una vegada més, aquest Govern ha demostrat que governa per a tothom i per a tot el territori.

Tanmateix, davant dels reptes que ens trobem, com un finançament estable, la conservació davant del canvi climàtic, la millora de l'accessibilitat i la millora en la difusió, li pregunto, consellera, quines línies de suport i quines inversions preveu el Departament de Cultura, conjuntament amb la resta d'administracions, per reforçar el Consorci de Patrimoni de Tàrraco Romana i assegurar que aquest model d'èxit continuï preservant i projectant el nostre llegat romà cap al futur.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Sònia Hernández Almodóvar, consellera de Cultura.

La consellera de Cultura (Sònia Hernández Almodóvar)

Gràcies, president. Diputada Martínez, gràcies. Doncs sí, efectivament, com vostè ha dit, el patrimoni romà de Tarragona té una importància cabdal per al país, i, efectivament, doncs, en certa mesura, hi havia un deute històric en aquest patrimoni, amb aquesta ciutat i amb aquest territori al respecte d'aquest patrimoni. Vint-i-cinc anys després de la seva declaració com a patrimoni mundial, i tal com demana la UNESCO, era imprescindible fer passes endavant en aquest sentit, per la bona gestió d'aquest conjunt monumental i per això, finalment, doncs, crec que ens hem de congratular que les diferents administracions, els diferents titulars, com vostè esmentava, ens hem posat d'acord per constituir el Consorci del Patrimoni Romà de Tarragona.

Es tracta d'un ens autònom que gestionarà..., permetrà dotar aquest patrimoni de coses tan importants com un relat conjunt per a tot el conjunt dels diferents monuments; d'unes inversions ben planificades i ben prioritzades; d'una atenció coordinada als visitants, i d'una promoció –cosa importantíssima als efectes del que vostè parlava– també conjunta. A parer meu, és una excel·lent notícia que les diferents administracions, les diferents entitats i els diferents titulars col·laborem i ens coordinem per fer possible una tasca tan rellevant per a aquest patrimoni. Com bé sap, i com vostè deia, són importantíssimes les inversions econòmiques, les aportacions econòmiques són claus perquè això pugui tirar endavant.

Per això, aquest consorci assumirà tots els projectes que ja hi ha en curs i les noves inversions, amb un volum global de 40 milions d'euros en els propers anys. Estic parlant del nou projecte museogràfic del Museu Arqueològic de Tarragona, la rehabilitació i la museïtzació de la necròpolis romana, o la nova inversió per a la interpretació en el teatre romà dins del programa immersiu «Els ulls de la història». A banda de les inversions, el consorci gestionarà un pressupost corrent de 9 milions d'euros, aportats principalment en aquest primer moment per la Generalitat i pel propi Ajuntament de Tarragona.

I el que és molt important és que estem treballant ja per la redacció i la firma d'uns estatuts que ens permetin posar en marxa un concurs perquè ben aviat hi hagi un equip directiu que en el trànsit de l'any 26 pugui treballar per la unificació dels equips de treball i per tal que el 2027 aquest ja pugui operar amb tota normalitat.

Per tant, penso que tot això només és l'inici d'una tasca molt important que hem de mantenir i sostenir en el temps.

El president

A continuació es formula la següent pregunta, sobre el talent digital.

Pregunta al Govern sobre les polítiques amb relació al talent digital

310-00258/15

I la formula la diputada senyora Elena Díaz Torrevejano, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula.

Elena Díaz Torrevejano

Gràcies, president. Bona tarda a tothom, honorable conseller Sàmpser. Tots coincidim que la transformació digital no és només una tendència a futur, sinó una realitat que ja està transformant el nostre teixit econòmic i, per tant, també el nostre mercat laboral. I ho fa en tots els sectors, des de la indústria fins al sector serveis o des de l'Administració pública fins a la sanitat. Aquesta transformació digital es mou a una velocitat de vertigen, i cal actuar amb rapidesa i determinació per ser capaços de formar, de retenir i d'atraure el talent digital. Aquesta és i serà la clau per garantir la competitivitat, la innovació i el creixement econòmic a futur. I alhora ho serà també per assegurar que aquesta transformació es tradueixi en llocs de treball de qualitat i en oportunitats reals per al conjunt de la ciutadania.

És necessària una estratègia que faci possible que tant les noves generacions com les que ja són al mercat laboral puguin adquirir i actualitzar les seves competències digitals. I concretament, ens cal una estratègia transversal per trencar amb la bretxa de gènere en el sector digital. Catalunya no esdevindrà veritablement digital si les dones no tenen les mateixes oportunitats de formació, d'accés i desenvolupament professional en l'àmbit tecnològic. Si no trenquem aquesta bretxa, no només estem perpetuant discriminacions històriques, sinó que també estem renunciant a la meitat del talent del que disposa el nostre país.

Fa unes setmanes vam conèixer la posada en marxa dels treballs corresponents per impulsar un pacte nacional per al talent digital, una iniciativa que haurà de donar resposta de manera transversal al conjunt dels reptes que tenim en matèria digital i creiem necessari situar aquest debat en la centralitat de les polítiques públiques, ja que no es tracta només d'una qüestió sectorial, sinó d'una aposta per un model de prosperitat compartida. La transformació digital no espera a ningú. Els països que ara inverteixin en formació, en innovació i en igualtat d'oportunitats seran els que lideraran el futur, i Catalunya ha de ser aquí.

Per això, conseller, avui li volia preguntar quina és l'estratègia del Govern per impulsar el talent digital i, en particular, garantir que les dones hi tinguin un paper central amb les mateixes igualtat d'oportunitats, formació, accés i permanència en el mercat laboral del futur.

Moltes gràcies.

(El conseller d'Empresa i Treball comença a parlar sense fer ús del micròfon.)

El president

Encara no li he donat la paraula (*rialles*), senyor conseller.

Per respondre, té la paraula el senyor Miquel Sàmpser Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball. Ara sí que té la paraula.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, president. Gràcies, diputada. Aviam, el compromís del Govern amb el que ha de ser el pacte nacional del talent digital és total, perquè és un repte –com vostè ha descrit– prioritari. El pacte pretén bàsicament dues coses d'aquí a l'any 2030: una primera, doblar l'ocupació TIC, doblar-la, i que aquest espai que es doblarà estigui ocupat en un cinquanta per cent com a mínim per dones.

La diagnosi de la situació actual no és gens bona, i aquesta és la realitat. Avui només tres de cada deu professionals TIC són dones, i a més, quasi la meitat abans dels trenta-cinc anys abandonen aquestes feines.

És per això que hem generat o volem generar un grup de treball interdepartamental en coordinació amb tots els agents socials i de forma molt especial amb el món educatiu i amb les empreses, bàsicament amb tres línies d'actuació. Una primera, de formació digital amb l'escola, fomentant bàsicament la requalificació professional. Pretenem més dones TIC i per això hem treballat i estem treballant amb Igualtat i Feminisme a l'efecte de trencar els estereotips i els sostres de vidre. I un tercer, referents i reconeixement: premis Dona TIC, com el que demà tindrem, que ja l'any passat, l'any 24, van complir deu anys.

Un pacte que no és sectorial, un pacte que és una política de país, bàsicament amb quatre objectius: millorar la competitivitat, la innovació, els llocs de treball de qualitat i la igualtat i oportunitats reals. I un objectiu prioritari que vostè ha mencionat quan ha fet i ha formulat la pregunta: seguir generant prosperitat compartida, més talent, més capacitat TIC per a les dones i, per tant, més futur per a Catalunya.

El president

La següent pregunta és sobre el retard en l'acompliment dels acords en política d'habitatge.

Pregunta al Govern sobre el retard en l'acompliment dels acords en polítiques d'habitatge

310-00255/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari Comuns, la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez, que té la paraula.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Consellera, és vostè conscient que el retard en l'acompliment dels acords en habitatge que hi ha entre el Govern i el nostre grup està posant en risc els pressupostos del 2026?

El president

Per respondre té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies, president. Diputada, la veritat és que des del primer moment estem treballant per donar compliment als acords d'investidura. Ja per això mateix ja tenen valor els acords d'investidura, i per tant, entenem que això no està condicionat. Són acords d'investidura, ens vam comprometre a complir-ho tot el Govern, i jo especialment amb la responsabilitat que tinc d'habitatge, i en això estem. I m'agradaria que novament..., perquè ha estat així, moltes de les polítiques que estem desplegant en aquests moments han estat gràcies al compromís de les forces de progrés, jo crec que aquesta és una qüestió que hem de posar en valor.

Malgrat les moltes diferències que tenim en l'àmbit de l'habitatge, hem estat capaços d'entendre dues coses: que hem de fer possible l'accés a un habitatge digne i

assequible en aquest país i que això requerirà d'un esforç de polítiques i de recursos econòmics, i que això té una qüestió estructural, que és l'ampliació del parc d'habitatge, però té altres qüestions regulatòries en què vostès, efectivament, han tingut un especial interès i sobre les que hem tingut algunes consecucions. A mi també m'agradaria posar-les en valor: el règim sancionador; la incorporació dels cent inspectors, que ja ha passat per Govern, i incorporarem abans de finalitzar l'any; les seixanta mil famílies que estem ajudant amb ajuts al lloguer, malgrat que vostè i jo compartim que no és una solució estructural, però hem necessitat recursos econòmics i vostès hi han estat. Per tant, a mi també m'agradaria posar en valor en aquest any les consecucions que hem pogut assolir amb els recursos que vostès, a través dels suplementos de crèdit, han posat a disposició, i també amb el treball, que vull agrair, si m'ho permet, a la resta de grups parlamentaris de progrés, que, la veritat, hem fet un treball interessant i intens a l'hora de regular l'habitatge i, com li deia, entendre que finalment el dret a l'habitatge ha d'estar per sobre de qualsevol altra consideració, ni econòmica ni de qualsevol altre dret.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Consellera, els acords són d'investidura, però els acords de suplement de crèdit són per aconseguir el 2025, i li queden tres mesos, al 2025.

Nosaltres reconeixem que hem compartit alguns avenços, com per exemple la compra d'habitatge per tanteig i retracte i per compra directa, que aproximadament són uns 1.800 ja comprats o en tràmits notariais des de fa un any, que s'està avançant en el pla dels cinquanta mil habitatges protegits per ampliar el parc d'habitatge accessible, però la resta, consellera –i vostè ho sap–, també van arrossegats i van al ralenti, i si no anem tibant, tibant, no hi ha manera. I li'n posaré alguns exemples.

El règim sancionador aprovat al gener efectivament; des de llavors, quantes sancions? Cap ni una. No hi ha hagut cap sanció des de llavors, i no han tingut una política proactiva de sancionar. Si no hi han sancions, el règim sancionador i la contenció de rendes és paper mullat, i els especuladors i els que fan frau amb el lloguer se'ns en riuen a la cara, nostra, del seu Govern i dels llogaters i llogateres. Els inspectors van tard i com a molt s'incorporaran als habitatges al mes de novembre i desembre, però a l'Agència Catalana de Consum ja hi ha inspectors, per què no estan posant sancions ja? Miri el Ministeri de Consum del Govern de l'Estat, posa sancions a Booking i Booking retira milers d'habitatges que no tenen la llicència per ser habitatges d'ús turístic. Poden sancionar d'ofici, poden posar la gent a treballar ja i per això només cal entrar a qualsevol d'aquests portals de lloguer d'habitatges.

Però és que no és només això, és també la campanya. Vam parlar i hem parlat moltes vegades de la campanya d'accés al dret a l'habitatge que serveixi per informar dels drets dels llogaters i llogateres. Primer havia de ser al maig, després havia de ser al juny, després al juliol i finalment ahir va començar la campanya. Si no informem dels drets, i sobretot, si no informem que si no es compleix hi han sancions, no tindrà l'efecte dissuasiu i de control de preus que volem.

La unitat antidesnonaments. Això també ho tenim acordat i ho tenim acordat en els suplementos de crèdits que entrarien en funcionament al setembre. Tenim un acord que diuen que s'aprovarà a l'octubre, però necessitem ja aquests referents. Catalunya és la comunitat amb més desnonaments i el problema no són les ocupacions, el problema són els milers de famílies que es queden sense alternativa habitacional. Els necessitem ja per acompanyar-les, no el 2027 ni el 2030.

El registre de grans tenidors també havia d'estar al juliol; estem a l'octubre, sembla que s'aprovarà a l'octubre (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), ja ho veurem, i el necessitem ja.

El president

Senyora diputada, se li ha acabat el temps.

Per respondre té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies, diputada. Com vostè bé deia, queden tres mesos per acabar l'any. El decret de grans tenidors, del registre de grans tenidors, precisament ha estat en exposició pública; els grups parlamentaris, vostè mateixa haurà tingut oportunitat de presentar esmenes, que és el que ara estem analitzant, seguirà el seu procediment i, per tant, abans de finalitzar l'octubre podrem gaudir de l'aprovació d'aquest decret per part del Govern.

La campanya informativa, vostè ho deia també, ja està en marxa. Hem ajustat alguns continguts que ni a vostès ni a nosaltres no ens acabaven d'encaixar i ho hem anat ajustant.

I el tema de les sancions i de la contenció de rendes. Miri, finalment, tots aquests mecanismes també són per donar seguretat als que lloguen pis, que són la gran majoria, i ho fan d'acord a llei i, per tant, nosaltres continuarem insistint... *(El president retira l'ús del micròfon a la consellera i aquesta continua parlant uns moments.)*

El president

Se li ha acabat el temps.

Pregunta al Govern sobre les incidències a Rodalies de Catalunya

310-00253/15

La següent pregunta és sobre les incidències a Rodalies de Catalunya i per formular-la té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, el diputat senyor Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Consellera, en pocs dies començarà el macrotall de l'R3 entre Parets del Vallès i la Garriga. Setze mesos d'obra afectant milers i milers de ciutadans i ciutadanes.

Com valoren el pla de transport alternatiu que han presentat? Han escoltat a tothom?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí. Moltes gràcies, president. Com deia a la pregunta anterior, hem escoltat, continuem escoltant i escoltarem. De fet, en el precedent que tenim en el temps, no?, més recent, el tall del corredor del sud, amb les obres de Roda de Berà, fins i tot la primera setmana vam incorporar algunes millores perquè vèiem que això, doncs, no s'acabava d'ajustar a alguns dels serveis.

Però efectivament hem fet reunions amb tots els alcaldes i alcaldesses implicats. Avui, deia, hi havia una nova reunió per millorar tots aquests corredors del Vallès i, sobretot, la interoperativitat amb l'R2. Per tant, com vam fer amb el tall anterior, com hem fet també amb les obres de Castelldefels, que han finalitzat aquest diumenge, amb la marxa blanca, amb una represa del servei òptima, i ha funcionat també el pla alternatiu de transports, continuarem fent el mateix.

I no ho dubti, i hi insisteixo, sé que hi ha plans alternatius de transport que superen la inversió de les obres, però és que tenim un objectiu fonamental des del

Govern, que és intentar que aquestes obres afectin el menys possible, i, tot i així, afecten el dia a dia dels ciutadans i ciutadanes, i no escatimarem ni un euro perquè aquests plans alternatius de transport puguin millorar la vida de les persones en aquests talls que efectivament..., i el de l'R3 serà molt llarg en el temps.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Miri, el desgavell que viu la xarxa ferroviària a Catalunya és majúscul. Cada setmana, incidències, retards, milers de catalans indignats i farts amb el servei. De fet, vostè en parlava, i encara el recordem, el pla de transport alternatiu que van fer per les obres de Roda de Berà: un desastre que van haver de modificar i que sembla que anem pel mateix camí.

Les entitats com Perquè No Ens Fotin el Tren o la mateixa CUP de la Garriga pensen que el servei de busos serà insuficient. De la Garriga a Barcelona, directes, només un per hora, quan en caldria un cada mitja hora, per donar resposta real; si hi ha trens cada mitja hora, hi ha d'haver autocars cada mitja hora.

Els serveis alternatius els paga Renfe, però qui pagarà el servei regular de la Garriga a Montornès cap a l'R2? Reclamaran els diners a l'Estat?

I davant les afectacions que patiran els veïns, recordar que aquest Parlament va aprovar la gratuïtat dels abonaments fins a finals del 2026 o durant les obres, i tampoc no ho han fet.

Aquest Govern divideix Catalunya en dos, la de primera, que és l'àrea de Barcelona, i la de segona, que són les àrees de Girona, Tarragona i Lleida, que paguen de manera totalment desproporcionada. I vostès no pensen fer res. O, si no, ara m'ho expliqui; si aplicaran una tarifa plana estenent els nous abonaments de rodalies a totes les demarcacions catalanes per no fomentar greuges entre territoris.

També podríem parlar de la T-Usual i la T-Jove, ja que vostès no en parlen i no planifiquen. Ja sap que a partir del mes de gener valdran el doble, el gener del 2026? Perquè el Govern espanyol deixarà de subvencionar-ho, igual que va passar amb la gratuïtat. Què farà aquest Govern?

Espavilin, deixin d'improvisar i treballin perquè el caos ferroviari que vivim és inaguantable. Escoltin més les entitats, les plataformes, les usuàries que proposen i defensen el transport públic a Catalunya.

Gràcies.

El president

I per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí, la veritat, que ha plantejat moltes qüestions, intentaré donar resposta ràpida. Respecte a la freqüència de busos de la Garriga, el compromís i els horaris que s'han traslladat a l'alcaldessa..., és efectivament de cada hora, però amb reforç. Això vol dir que de sis del dematí fins a vuit del dematí, que és quan hi ha més alta freqüència d'usuaris, hi haurà aquest reforç. Si tot i així calgués fer cada mitja hora, el compromís és que ho farem cada mitja hora, però és un bus amb reforç. Vol dir que s'agafaran tots els passatgers que estiguin esperant a la parada.

I vostè deia una cosa que, la veritat, això de les dues Catalunyaes... Miri, fa pocs dies estava a Lleida amb el primer tren Stadler que operarà Rodalies Lleida. Ferrocarrils començarà a operar a partir de l'any que ve Rodalies Lleida, amb millores de freqüències, amb millores de servei. Per tant, no em parli de la Catalunya de les dues velocitats, perquè finalment la mobilitat, que és un dels eixos fonamentals de les polítiques d'aquest Govern, la millora de la mobilitat pública a Catalunya, im-

pregna totes les polítiques que fem, des d'interurbans, des de Ferrocarrils, des de Rodalies.

Per tant, continuarem escoltant totes les aportacions d'alcaldes i alcaldesses que ens arribin, però tingui per ben segur que farem tot el possible per millorar i modernitzar el servei ferroviari a Catalunya després de molts anys de no haver-ho fet.

El president

La següent pregunta és sobre les finances de la Generalitat.

Pregunta al Govern sobre les finances de la Generalitat

310-00254/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat senyor Juan Fernández Benítez, qui té la paraula.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, president. «Catalunya no tindrà pressupostos abans de l'1 de gener i és culpa de Pere Aragonès.» Això va dir Salvador Illa el novembre de 2022.

Consellera, considera que el fet que Catalunya no hagi tingut pressupostos el 2025 és culpa de Salvador Illa? Ens pot garantir que tindrem pressupostos l'1 de gener de 2026?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora..., diputada i consellera, la senyora Àlicia Romero Llano, consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Àlicia Romero Llano)

Doncs, miri, el senyor Salvador Illa va pactar dos pressupostos, estant a l'oposició, sent el grup més votat que estava en aquell moment a l'oposició, però feia política útil i el que volia és que el país avancés, i vam pactar els del 23 i els del 24, que, per desgràcia, no sumaven només amb el PSC i no es van poder aprovar.

Ens agradaria que fessin vostès el mateix, que pel bé del país també entenguessin la mà i volguessin aprovar pressupostos.

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Consellera, excuses molt barates. Primer, presentin el pressupost. Aquest Govern s'ha sumat a la moda socialista de governar amb enganyifes a la ciutadania i d'esquenes a aquest Parlament. Salvador Illa ens va prometre passar pàgina i ens ha portat més inestabilitat i més processisme.

L'anterior Govern, d'Esquerra Republicana, va caure perquè no va ser capaç d'aprovar els comptes del 2024, però Illa no té pressupost; sembla que poc li importa mentre pugui continuar al poder. Poc els importa que Catalunya no tingui pressupostos des de 2023 per revertir el caos i el col·lapse de la Generalitat. Ni una disculpa hem sentit.

Aquesta és la nova normalitat: molta prosperitat compartida, però l'únic que comparteixen amb la ciutadania són llistes d'espera interminables a la sanitat pública, barracons escolars i ajudes a la dependència que mai arriben. De fet, a Catalunya, els únics que prosperen són els delinqüents.

Els catalans mereixen més serietat. No es pot continuar governant Catalunya amb tripijocs. No es pot seguir governant Catalunya amb un govern que és un castell de cartes que pot caure en qualsevol moment, quan l'esquerra radical i els independentistes es cansin de sostenir-lo.

Estem a principis d'octubre, i res apunta que tinguem aviat ni tan sols una proposta de pressupost per al 2026. Un govern que és incapaç d'aprovar un pressupost és un govern sense lideratge, sense projecte i sense prioritats.

Si 2026 comença sense que Catalunya tingui un nou pressupost, l'únic responsable serà Salvador Illa. Serà llavors quan el president haurà de ser coherent, reconèixer la seva incapacitat i dimitir.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alicia Romero Llano)

Gràcies, president. Bé, diputat, l'hi torno a repetir, el 23 i el 24 vam ser responsables i nosaltres vam acordar els pressupostos, llavors, amb el president Aragonès. Sempre hem dit que... –hem sigut honestos, no com la seva força política, que li costa moltes vegades reconèixer les veritats–, sempre hem dit que el millor per a un govern és tenir pressupostos, i vam estar treballant l'any passat per tenir-los. Finalment, no va poder ser. Bé, doncs, què vol que li digui?

Es pot, evidentment, gestionar i governar sense pressupostos. No és el més adequat –no és el més adequat–, però es pot. Home, ho hem fet. I, de fet, estem posant molts recursos, doncs, amb rodalies, com explicava la consellera, amb habitatge, amb millores en molts àmbits. Per tant, es pot fer. Ara, no és el més adequat. El més adequat és tenir uns pressupostos, i, en aquests moments, el Govern de la Generalitat està treballant internament per poder tenir uns pressupostos aprovats l'any vinent i poder-los posar en marxa. És el que volem; és el negre sobre blanc d'allò que volem prioritzar en els pressupostos de la Generalitat, que, com es va aprovar en la regla de despesa, doncs, pugen a 40.500 milions d'euros. Molts recursos que volem gestionar amb eficiència, podent-los ampliar, aquests recursos, si som capaços, doncs, d'aportar més recursos per Catalunya, òbviament. I, evidentment, doncs, també mantenint, com deia, la rigurositat.

Per tant, escolti'm, nosaltres els hi diem, no només a vostès, a tots els grups, també al senyor Batet, que sembla que tenia ganes de protagonisme en aquest sentit: si vostès volen, estem oberts a poder parlar amb tothom, clar que sí, perquè el pressupost és una responsabilitat del Govern, però el país necessita pressupostos després d'uns anys en pròrroga.

Per tant, esperem que la responsabilitat arribi a tots els grups i que puguem tenir-los ben aviat aprovats en aquesta cambra.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre el sistema de finançament.

Pregunta al Govern sobre el sistema de finançament

310-00259/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Els catalans devem ser el poble del món que més pràctica té a entomar amb senyor les mentides dels polítics. En una dècada, se'ns han promès estructures d'estat, se'ns han presentat fulls de ruta cap a la independència i hem sentit incrèduls com se'ns garantia la hisenda pròpia. I saben quina és la realitat? Que passats deu anys els catalans continuem sotmesos al regne veí i a l'agència tributària espanyola.

Esquerra Republicana va invertir el virrei Illa a canvi de la hisenda pròpia, que de cara al votant semblava un xic més que el tradicional plat de lleties pel que es

venien. La pregunta que caldria fer-li al Grup d'Esquerra és: realment s'ho creien mentre signaven o era teatre? Han vist el pla que ha presentat el PSOE, a on es preveu que el suposat recapte de l'IRPF es faci efectiu l'any 2028, és a dir, fora d'aquesta legislatura? Quina excusa tenen ara per haver investit el senyor Illa? Assumiran el nou calendari com si res, s'aferraran a les cadires o actuaran amb lleialtat vers els seus votants? No, no cal que em responguin, perquè em sembla que tots intuïm la resposta.

Els catalans paguem els impostos esperant que el Govern de torn els tradueixi en serveis públics de qualitat, quelcom impossible. Mentre la Generalitat depengui del sistema de finançament estatal, el saqueig continu de les arques de la nostra nació per afavorir comunitats autònomes subsidiades ens aboca a la dependència i a l'empobriment.

El pacte d'investidura, que fa aigües per tot arreu, accentua la manca de credibilitat institucional i genera desconfiança entre els catalans.

Com justifica el Govern que després de mesos de negociacions amb Esquerra, de compromisos, anuncis i titulars sobre la creació d'una hisenda catalana pròpia, avui encara sigui impossible garantir el traspàs real de la gestió tributària a la Generalitat?

Diuen el 2028. I per quin any deixaran la supressió de l'impost de successions i patrimoni, de l'impost de transmissions patrimonials o d'algun dels quinze impostos propis que gestionen? Espanya ens roba, sí, però la casta socialista també.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Alicia Romero Llano, consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alicia Romero Llano)

Fins al final, he pensat que s'havia equivocat i que estava fent una sessió de control a l'oposició. He vist que finalment no, doncs benvinguda la seva pregunta.

Bé, ha parlat vostè de moltes coses. Miri, l'any 2009 es va aprovar, de les mans d'un govern socialista a Catalunya i el Govern d'Espanya, el model de finançament del que estem gaudint en aquests moments, que s'ha doblat en els darrers anys els ingressos per al Govern de la Generalitat. S'ha doblat, eh?; estem ja per sobre dels 30.000 milions d'ingressos que ens venen del Govern d'Espanya. Hem estat, des del 2009, amb un model que ha funcionat i que ha caducat, perquè als cinc anys hauríem d'haver renovat. Llavors, governava el Partit Popular, que sempre dona moltes lliçons, però no va posar cap proposta per renovar aquest model de finançament.

I, en aquests moments, amb un govern d'Espanya presidit per Pedro Sánchez i aquí amb un govern socialista, i hem de dir amb la força, també, i la voluntat d'Esquerra Republicana i dels Comuns, estem treballant intensament al Govern d'Espanya perquè hi pugui haver una nova proposta de finançament i que Catalunya pugui millorar diferents aspectes, no només els ingressos. Evidentment, volem més ingressos per reforçar les polítiques públiques. Aquí segurament no coincidirem, senyora Orriols, perquè vostè vol..., vaig llegir el seu programa electoral l'altre dia, despesa zero social. Despesa social zero. Bé, doncs, no necessita, evidentment, que vinguin més recursos. Nosaltres sí, perquè volem reforçar l'educació, la sanitat, fer residències per als nostres avis. Sí que volem més recursos.

Però també volem millora de l'autogovern. És veritat. Més autogovern, més competències que s'hauran d'anar finançant molt millor. I amb més autogovern hi ha també una agència tributària que sigui més forta. Per això demà portem un decret llei que li dona més autonomia, més capacitat de gestió, i espero, doncs, que vostè, que està a favor, sembla, de l'autogovern i també de la independència, segons el seu programa electoral, doncs pugui donar suport a aquest decret llei.

Però les coses són com són moltes vegades, no com ens agradarien, i la realitat és la que és. I nosaltres som un govern pragmàtic. Està molt bé somniar. Ho hem vist; a Catalunya hem somiat durant molts anys i no ha vingut res de nou, res bo

per Catalunya. Nosaltres estem treballant des del pragmatisme. I li haig de dir, des d'aquest pragmatisme, l'agència tributària està creixent en personal. Hem ara aprovat cinquanta beques perquè puguin presentar-se diferents persones, i els ajudem a omplir aquestes places. Però, a més a més, com l'hi dic, més autonomia, més gestió, més capacitat.

Ara bé, d'avui per demà les coses no es poden fer. Ens hem de preparar bé, perquè si hem de fer una cosa és millor –millor– de com s'està fent ara. I en aquests moments l'agència espanyola fa la feina molt ben feta. Nosaltres hem de fer com a mínim igual, si no millor, i per això hem de treballar. I per això segurament algunes coses no poden arribar demà...

El president

Se li ha acabat amb el temps, senyora consellera.

La consellera d'Economia i Finances (Àlicia Romero Llano)

...però acabaran.

El president

Per repreguntar, té la paraula la senyora Sílvia Orriols Serra. Li queden deu segons.

Sílvia Orriols Serra

Sí; no tenia cap dubte, senyora Romero, de que estan col·locant nou personal. D'això sí que en saben.

El president

La següent pregunta és sobre la defensa i preservació del delta de l'Ebre.

Pregunta al Govern sobre la defensa i preservació del delta de l'Ebre

310-00264/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat senyor Albert Salvadó Fernàndez, qui té la paraula.

Albert Salvadó Fernàndez

Gràcies, president. Bona tarda, consellera Paneque. El 14 de novembre de 2024 aprovarem una moció aquí al Parlament, presentada per Esquerra Republicana, de compromís amb la conservació de la morfologia actual del delta de l'Ebre i demanant al Govern de l'Estat l'aturada de l'atermenament, que implica tirar enrere, reular la línia maritimoterrestre. El passat 22 de setembre acabava el termini del ministeri per publicar l'expedient d'atermenament del municipi de Deltebre, el que tenia l'impacte més gran i el que generava menys consens al territori. I l'expedient, finalment, no es va publicar. Per què? Perquè Esquerra Republicana hem estirat; Esquerra hem estirat i el Govern ha fet una feina enorme per evitar que el ministeri fes este pas endavant sense el consens del Delta, i aquí ho vull reconèixer. És una molt bona notícia perquè, encara que no n'hi ha prou, simbolitza que no reula. És un pas endavant important. I, consellera, hem de seguir fent passos endavant per protegir el delta de l'Ebre.

El passat mes de maig vostè anunciava la unificació dels diversos plans de protecció del delta de l'Ebre. Em sabia dir què vol dir amb «esta unificació de plans»? L'Estat s'afegix a l'estratègia de la Generalitat o és a la inversa?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies, president. Gràcies, diputat. La veritat és que compartim, no?, el valor únic i les especificitats úniques del delta de l'Ebre. I, efectivament, des de... Bé, vostè deia unes declaracions de maig. Jo crec que des del primer moment hem treballat amb determinació i amb una convicció, que és que tot allò que passi al delta de l'Ebre ha de partir d'un consens territorial. I aquí haig d'agrair el treball que s'ha fet de consens a través de la Taula de Consens del Delta de l'Ebre, que és el gresol on les diferents institucions treballem per posar-nos d'acord en diferents qüestions.

Vostè em preguntava què significava exactament. Primer, treballar d'acord amb el territori dues qüestions: el pla de gestió, que ens hem compromès a presentar-lo abans de finalitzar aquest any. Estem ja en un esborrany molt avançat que anem treballant, de fet, conjuntament i que presentarem abans de finalitzar l'any. I també tot el marc d'actuacions, que ja la ministra en aquell moment, Teresa Ribera, va presentar davant la Taula de Consens i que continuem treballant.

Per tant, jo crec que cal posar en valor aquesta lleialtat institucional, aquest treball col·laboratiu, perquè estem molt convençuts que tot el que passi al Delta ha de venir de la mà de la Taula de Consens i d'aquest treball que s'ha fet fins ara –i el Govern anterior jo crec que anava en la mateixa línia–, aquest treball col·laboratiu i de consens amb la taula i amb les diferents institucions.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Albert Salvadó i Fernández.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies. Senyora consellera, de pla de defensa formal de l'Estat no en coneixem cap, més enllà dels *deslindes* i les petites aportacions de sorra que fa periòdicament. Jo, consellera, li pregunto si, diguem-ne, el Govern segueix implementant l'estratègia Delta que es va planificar en aquell moment per la consellera Jordà. Però el gran repte –i vostè ho sap–, el tenim en l'aportació massiva de sorres submergides al frontal del Delta: a la Marquesa, a l'illa de Buda i al Trabucador. Necessitaríem entre 9 i 11 milions de metres cúbics de sorra submergida. Sabem que la tenim, sabem on està i sabem que té les característiques adequades, però és una actuació en la que, una vegada més, cal alinear l'Estat, i l'Estat mai ha volgut fer-la. En canvi, sí que ho ha fet sense problemes a les platges del Saler i de la Garrofera, al sud de València, on ha destinat pràcticament 30 milions d'euros.

Consellera, li pregunto si el Govern està disposat a seguir treballant amb Esquerra Republicana, treballar amb Esquerra Republicana per aconseguir que el ministeri faci l'actuació que necessita el frontal del delta de l'Ebre: la gran aportació de sorra amb dragues marines. La gent del Delta necessitem fer-ho al costat del Govern... *(El president retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)*

El president

Se li ha acabat el temps, senyor diputat. Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí, gràcies. Miri, a principi de mes, per posar-li exemple del treball tècnic que es va fer, hi va haver una reunió tècnica entre ministeri, Generalitat i Taula de Consens per definir precisament aquest marc d'actuacions que consideréssim tots prioritari per al delta de l'Ebre. Vostè sap que en aquests moments s'han completat les fases 1 i 2 de la guarda d'Alfacs, que continuem avançant en l'anella de la protecció interior i, alhora, col·laborem amb departaments, amb el món acadèmic, per veure, efectivament, aquest moviment de sediments, que el ministeri en cap cas ha negat, però sí que vol que vingui avalat –i així ha de ser– per estudis acadèmics i tècnics que ens

diguin on, quants i a on. Aquestes són les tres preguntes que hem de respondre i que esperem tenir-ne resposta, com l'hi deia, d'aquí a finals d'any.

Vostè deia: «Seguiran l'estela, no?, del Govern anterior?» Va ser la primera qüestió que vaig voler aclarir en la Taula de Consens; efectivament, al pla Delta, que ha tingut un treball molt intens de consens, nosaltres hi donem suport, però hi ha d'haver aquesta col·laboració entre institucions, i, sobretot, tot el que es faci al Delta ha de venir avalat per estudis tècnics que així ho recomanin i així ho corroborin.

Gràcies.

El president

I l'última pregunta és sobre els criteris i objectius de les polítiques de seguretat.

Pregunta al Govern sobre els criteris i objectius de les polítiques de seguretat

310-00265/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada senyora Laia Cañiguerol i Olivé.

Laia Cañiguerol Olivé

Moltes gràcies, president. Consellera Parlon, el passat 18 de setembre, en una entrevista a la SER Girona, va afirmar que la pressió policial que s'ha fet a les zones metropolitanes, en concret a la ciutat de Barcelona, ha traslladat la delinqüència a altres comarques, com són comarques gironines o la Catalunya Central. Vostè va afirmar textualment que l'estratègia del seu departament havia funcionat. I ens preocupen moltíssim les seves declaracions, perquè és molt alarmant que el Govern doni un tractament diferent als municipis del nostre país en un àmbit tan important com és la seguretat. Com pot ser que es valori positivament el fet que hagin mogut la delinqüència d'unes poblacions a unes altres? Unes altres que en molts casos són municipis més petits, sense menys policia local o sense gens de policia local. D'exemples en trobem molts i arreu del país; i de fet, no havia passat ni una setmana de les seves declaracions a Girona que a Llagostera, a poca distància, hi va haver un tiroteig amb ferits. A la gent de Llagostera els hi podria continuar defensant que l'estratègia de pressió policial a l'àrea metropolitana ha funcionat? Esquerra –i ho sabem els defensors de la Catalunya sencera.

I per això, consellera, li preguntem: pot afirmar que el Departament d'Interior dedica els mateixos esforços a perseguir l'activitat delinqüencial de tots els pobles i ciutats?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Gràcies, president. Diputada, en aquest cas una és presonera de les seves paraules. Sé molt bé el que vaig dir; i sí, treballem a tota Catalunya, a la Catalunya sencera, per combatre la delinqüència.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Laia Cañiguerol i Olivé.

Laia Cañiguerol Olivé

Gràcies. Sí; i entenc, doncs, que reconeix la seva afirmació. La veritat és que l'he escoltada moltes vegades per assegurar-me de que ho digués realment. Però això és el que realment ens preocupa; volem saber exactament si aquesta estratègia que han seguit no està funcionant, què han planificat per evitar que això no passi?

Què han planificat per donar una solució a les comarques que s'han vist afectades per aquest trasllat de la delinqüència? Una de dos, consellera: o vostè no dona la mateixa importància a les diferents parts del nostre país o bé han de rectificar, han de reconèixer que l'estratègia que han seguit no ha funcionat i, per tant, diguéssim, rectificar, perquè, de moment, el que ha confirmat (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) és que l'únic que han aconseguit...

El president

Se li ha acabat el temps, senyora diputada.

Laia Cañiguerol Olivé

...és desplaçar la delinqüència.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Senyora diputada, a mi no m'agrada fer trampes. Jo vaig estar en una entrevista en la qual se'm va preguntar si la pressió que es feia a l'àrea metropolitana podia incidir en que la delinqüència es desplaçés. Jo escolto els alcaldes i les alcaldesses del territori, i tots em diuen: «Quan feu pressió en una determinada ciutat, en un determinat barri, en una determinada comarca, la delinqüència es desplaça.» Llavors, quina és la nostra resposta? La nostra resposta és: més efectius, més proximitat, menys acció reactiva. Perquè el pla Kanpai no és un pla d'acció reactiva; és un pla que neix de l'estratègia compartida en el Comitè Nacional de Seguretat i Justícia, en la qual treballem de la mà de la fiscalia, de la mà de l'estament judicial, i fem intervencions a tota Catalunya. I això és el que jo vaig dir en aquesta entrevista.

És més –deixi'm respondre-la–, vaig parlar del pla Kanpai, vaig parlar de l'impacte del pla Kanpai. Miri, 20.750 persones identificades amb 41.745 antecedents; detinguts, 412, que acumulaven 1.880 antecedents. El pla Kanpai s'ha fet a vint-i-sis ciutats del conjunt de Catalunya, incloses Girona i Figueres, i hem inaugurat, ha inaugurat l'Ajuntament de Girona, amb recursos de l'Ajuntament de Girona, una oficina a Can Burrassó, on tindrem Mossos per fer activitat de proximitat. Tota Catalunya, combat de tots els professionals; Mossos d'Esquadra, des d'una dimensió integral, a tota Catalunya. Jo no faig trampes, sempre dic la veritat. I treballem amb humilitat i estem reduint les dades, amb humilitat, però les estem reduint, i estan millor que ens les vam trobar.

El president

Acabada la sessió de control, passem ara al següent punt de l'ordre del dia.

Interpel·lació al Govern sobre l'acció exterior i el compromís de la Generalitat amb la democràcia i els drets humans

300-00191/15

El vuitè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre l'acció exterior i el compromís (*remor de veus*) –marxin en silenci els que ho vulguin fer– de la Generalitat amb la democràcia i els drets humans. És presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per fer-ne l'exposició té la paraula la diputada senyora Ana Balseira i Marín.

Ana Balseira i Marín

Gràcies, president. Bona tarda a tothom. Conseller, avui li fem aquesta interpel·lació sobre l'acció exterior i el compromís amb la democràcia i els drets humans per part de la Generalitat de Catalunya, i li voldríem parlar d'un seguit de qüestions.

La primera d'elles és obvia, no?, és del genocidi a Gaza i de la Global Sumud Flotilla. I és que no podem començar aquesta intervenció d'una altra manera que no sigui denunciant el genocidi que pateix el poble palestí per part de l'Estat d'Israel i no és el primer cop que ho fem: ho hem fet avui aquí, en aquest hemicycle, amb un minut de silenci; ho hem fet en nombroses ocasions a aquest faristol, també en resolucions, amb propostes de resolució a la Comissió d'Exteriors i fins i tot, la setmana passada, amb una declaració institucional que va aprovar la Junta de Portaveus amb els vots d'Esquerra Republicana, de Comuns, de la CUP i del Partit Socialista. Malauradament, no va tenir un suport més ampli, sinó d'aquestes forces d'esquerra que he anomenat, i lamentem alguna abstenció, com la de Junts per Catalunya, que en aquest cas s'hi ha tornat a posicionar en contra, amb l'extrema dreta i la dreta extrema.

I és que, en una situació on hi ha un genocidi, una persona no pot dubtar; o sigui, ens posem al costat de qui pateix aquest genocidi o ens posem al costat de qui perpetua aquest genocidi. Avui ho hem vist també a l'inici, amb aquest minut de silenci, on Junts per Catalunya feia referència a poder fer esmenes per tractar aquest minut. Mirin, al juliol ja van fer esmenes a la proposta de resolució que vam presentar a la Comissió d'Exteriors. Vam acceptar les seves esmenes i vostès van votar en contra en aquella comissió. Per tant, no busquin excuses. Vostès ja han decidit de quin costat estan en aquesta qüestió.

I és que parlem de genocidi, perquè l'Estat d'Israel en els darrers dos anys ha assassinat a més de seixanta mil palestins i palestines. No són morts, no són seixanta mil morts, són assassinats. D'ells, gairebé vint mil són infants. Trobem molts que no arriben ni als dos anys d'edat i les institucions no podem mirar cap a una altra banda. Veiem crims contra periodistes, destrucció de barris, desplaçaments forçosos, negacions de drets bàsics, fins i tot els estan fent morir de gana perquè no arriba l'ajuda humanitària, perquè no poden menjar, aquesta població.

Per tant, des d'aquí el que vam fer és recollir-ho tot en una declaració institucional, que el que feia era recollir el que ja havíem aprovat, com havia comentat anteriorment, a la proposta de resolució del juliol la Comissió d'Exteriors. I en aquesta ocasió sí que instàvem el Govern de la Generalitat a prendre algunes accions. Per tant, des d'aquí la primera pregunta, conseller, seria: Què està fent el departament per donar compliment a aquesta proposta aprovada al juliol? Què està fent el seu departament perquè als ports catalans no trobem vaixells que van en direcció a Israel amb armament? Què està fent el seu departament perquè la Fira de Barcelona, on hi ha presència d'estands del Govern d'Israel i d'empreses armamentístiques vinculades a això, no torni a succeir, tal com declaraven en aquesta proposta de resolució?

I, d'altra banda, volem fer una crida a la defensa, suport i protecció de la Global Sumud Flotilla, d'aquesta flotilla que va sortir des de fa ja un mes gairebé –demà farà un mes– del Port de Barcelona, una flotilla que el que vol és desembarcar a la Franja de Gaza per portar ajuda humanitària i que ja ha rebut diversos atacs per part de l'Estat d'Israel, uns atacs que hem condemnat també des d'aquest Parlament. I és que en aquesta flotilla hi participen més de cinc-centes persones, de fet també hi trobem companys i companyes, com la companya diputada Pilar Castillejo, de la CUP; també el company regidor d'Esquerra Republicana, Jordi Coronas, que fa de capità d'una de les flotilles, o l'exalcaldessa de Barcelona, Ada Colau, a banda de molts i molts activistes que hi participen; també catalans i catalanes, gent que està posant el seu cos, que s'està jugant la seva integritat per fer el que no fan les institucions, que és intentar trencar aquest bloqueig, fer aquest pas endavant i portar ajut humanitari al poble de Palestina. (*Aplaudiments.*) Des d'aquí tota la força, tota l'estima possible a tots aquests activistes que s'hi estan deixant la pell en aquesta flotilla.

I aquí li volíem fer altres preguntes. Quin seguiment està fent el Govern de la Generalitat d'aquesta flotilla? Què fa vostè per garantir la seguretat i la integritat de les persones que formen part d'aquesta missió, en què hi han catalans i catalanes? I quins contactes ha mantingut amb el Govern espanyol? Quins passos preveu fer si

el Govern d'Israel intercepta aquesta flotilla? De fet, ja ho ha dit el criminal de guerra Netanyahu, que ja ha avisat que rebran un tracte de terroristes i que aquest atac podria succeir en les properes vint-i-quatre hores. Per tant, està preparat el Govern de Catalunya per auxiliar i protegir aquests catalans i aquestes catalanes? Esperem que estigui a l'alçada que li pertoca com a conseller d'Acció Exterior del Govern del nostre país.

I una altra qüestió que volíem esmentar és: ja fa un any que vostè està al capdavant d'aquest departament i, per tant, volíem aprofitar per fer una mica de balanç. Vostè ja sap que per nosaltres aquest departament és clau, per Esquerra Republicana. Nosaltres el vam crear. Nosaltres el vam recuperar després del 155 i que hi havia un acord, dins de l'acord d'investidura, que era el manteniment i potenciació d'aquesta conselleria no només en l'àmbit de delegacions que, de fet, la setmana passada ja va fer un anunci amb el nostre portaveu adjunt per aquestes noves delegacions. De fet, ja seran tres: Canadà, Mediterrani Oriental i la Xina.

I el que voldríem traslladar-li és que per molt que sigui un acord –això, com ja he comentat, venia de l'acord d'investidura–, no vol dir que validem la seva gestió interna, perquè de fet, hi han alguns aspectes que ens preocupen, com és la sensació o el rumb que a vegades veiem que està agafant aquesta conselleria, que sembla que la vulguin vehicular per una secretaria carregant-se aquest departament, que per nosaltres és una estructura de les més importants que tenim, una estructura d'estat.

Per tant, el que voldria traslladar-li és: hem vist a moltes delegacions que cessava algun delegat o que acabava el seu mandat i que no es renovava i ens trobàvem que aquestes delegacions durant uns mesos estaven sense delegat o delegada, com va passar, per exemple, en el cas d'Estats Units, en un moment molt delicat en el que Trump ja n'era president i, per tant, vam poder veure totes les notícies amb relació, per exemple, als aranzels. Allà vam estar la delegació de Catalunya uns quants mesos sense delegat.

Però és que aquesta mateixa setmana ens assabentàvem pels mitjans que acaba el mandat del delegat a Mèxic i que no li renovaran el contracte. Per tant, li volíem traslladar si és que ja tenen a punt el relleu, si ja s'ha fet el traspàs oportú o haurem d'esperar uns quants mesos, perquè és obvi que vostè, com a conseller, pot fer els canvis que cregui convenient, però sempre des del rigor i la previsió de no estar una delegació..., que ja sabem que en dos dies no podrem fer un traspàs idoni. Per tant, entenem o volem avui que ens faci arribar totes aquestes..., aquest pla que té per les nostres delegacions com una peça clau per al nostre país.

I també ens agradaria parlar del tema pressupostari. Ja sabem que no hi ha un pressupost enguany, que hi han pressupostos prorrogats i bàsicament perquè el seu grup parlamentari no ha donat compliment a uns dels acords, grans acords, que hi ha a l'acord d'investidura amb Esquerra Republicana. Però malgrat la pròrroga, un deu per cent ens arriba..., un deu per cent lineal del pressupost que ha estat retallat pel que fa a les delegacions. I un deu per cent lineal és molt, més tenint en compte que prop del vuitanta per cent del pressupost de delegacions està destinat a costos fixos, com serien lloguers, subministraments i salaris. Per tant, la darrera pregunta que li formulo en aquest primer torn seria: és això cert, conseller? Si ho és, com seguiran fent acció exterior com el país necessita bàsicament amb la meitat dels recursos? I això és el que entén vostè per potenciar les nostres delegacions catalanes?

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Jaume Duch i Guillot, conseller d'Unió Europea i Acció Exterior.

El conseller d'Unió Europea i Acció Exterior (Jaume Duch Guillot)

Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, diputada, per la seva interpel·lació i per la possibilitat que em dona, com a membre del Govern, de posar-la al dia

d'algunes de les qüestions que m'ha plantejat i, per descomptat, per dir-li que no cal que es preocupi respecte al nivell de feina, al nivell de responsabilitat i al nivell d'ambició d'aquest departament, que és el més alt possible i crec que amb més temps –i segurament això ho podrem fer a la Comissió de la Unió Europea i Acció Exterior– podem anar repassant tota la feina de l'any i, si volen, fins i tot anar comparant amb algunes altres etapes –i parlo d'abans de l'any 2020– i anar comprovant una mica on som en els diferents temes.

Però vostè ha citat algunes qüestions més concretes, que jo intentaré respondre ara amb tot el detall que pugui i emmarcant-ho en una qüestió més general i que és el fet de que ens trobem en una situació mundial que ens obliga també a organitzar les nostres prioritats i a estar segurs que la feina que fem és una feina eficaç, és una feina efectiva; en un moment en què segurament més que mai és necessari, és imprescindible defensar els drets humans, defensar la pau, defensar el multilateralisme. I aquí, si vol, després o més tard, podem parlar, per exemple, de tota l'activitat que hem desenvolupat durant aquests últims dies al voltant de l'Assemblea de Nacions Unides i amb una sèrie de reunions, totes elles molt fructuoses amb diferents organismes i entitats de la pròpia Organització de les Nacions Unides, en un moment, en un context global, per tant, molt tensionat, en el qual, hi insisteixo, segurament defensar el multilateralisme és important, és més important que mai.

Vostè m'ha parlat, en primer lloc, del tema de Gaza, Palestina i del tema de la flotilla. Vostè sap i, de fet, el propi president de la Generalitat ho ha tornat a esmentar dues vegades avui, i amb tota una sèrie de parlaments i d'intervencions en els últims dies a diferents fòrums, també ahir, en el seu discurs a la conferència de Nacions Unides sobre la cultura, aquí a Barcelona, que és que aquest Govern, lògicament, com no pot ser d'altra manera, considera que la situació a Palestina i l'atac, la guerra que Israel ha llançat contra Gaza, és un genocidi. Ho hem dit tantes vegades com se'ns ha preguntat.

De fet, aquest conseller ja va començar a utilitzar la paraula genocidi fa exactament un any durant la seva compareixença davant la comissió parlamentària a pregunta d'una diputada de la CUP. Jo vaig respondre en aquell moment –fa un any– que tenia tota la sensació que el que estava passant a la Franja de Gaza era un genocidi. Per tant, consistència absoluta en aquest tema.

I per descomptat que el que hem de fer és tots plegats i amb totes les eines possibles, intentar fer la pressió política necessària perquè per..., primer, perquè hi hagi un alto el foc. Segon, perquè hi hagi la possibilitat de lliurar rapidíssimament l'ajut humanitari, per evitar que continuï morint gent, ja no només pels bombardejos, sinó també per fam o per set, que és el que està passant en aquests moments. I després, perquè, a partir d'aquí, doncs puguem aconseguir a poc a poc anar posant en marxa un pla ja no només de pacificació, sinó de viabilització de l'estat de Palestina, que és al final l'objectiu final: que hi hagi la possibilitat de crear un sistema de convivència entre dos estats, l'estat de Palestina i l'Estat d'Israel. Sabem que això exigirà molts esforços, però aquesta és l'única línia possible si volem assegurar que els palestins assoleixin, al final, allò al que tenen dret, que és el seu propi estat i, per tant, a la coexistència pacífica amb la resta de països de la zona.

Efectivament, el Parlament de Catalunya va aprovar una resolució els últims dies de juliol que encomana al Govern, no només al Govern, però també al Govern, una sèrie de mesures. Algunes d'aquestes mesures i algunes d'aquestes comunicacions han quedat d'alguna manera subsumides en una sèrie de decisions que va prendre el propi Govern espanyol, que ha anat més lluny que pràcticament la majoria de qualsevol altre govern de la Unió Europea i que, a més, gràcies a aquest posicionament molt clar i des del principi, també sembla que està aconseguint que a poc a poc es vagi movent la Unió Europea. Perquè aquí el que hem de fer és ser eficaços. És tenir realment una manera de donar..., no només de donar la nostra opinió o el nostre posicionament, sinó d'aconseguir que les coses es moguin i perquè les coses es moguin

necessitem aliats. I segurament, en aquest cas, l'aliat més important que podem tenir és la pròpia Unió Europea.

Per això, d'alguna manera hem contribuït a fer aquesta pressió. Per això, ens prenem molt «en sèrio» tots els punts, un..., com no podia ser de cap altra manera, des del primer fins a l'últim, de la resolució 341. Respecte als contractes públics, vostè sap que s'està fent un *screening* per assegurar-nos de que no queda cap contracte públic en aquest moment que tingui res a veure amb Israel. La mateixa qüestió pel que fa a les empreses que es puguin identificar com haver tingut algun tipus de contacte amb els territoris colonitzats il·legalment per Israel.

Traslladar..., perquè el que se'ns demana és traslladar al consell d'administració de la Fira de Barcelona la conveniència de no permetre pavellons del Govern d'Israel. Incrementar els esforços per convocar una cimera de pau. Això és justament el que estem fent i el que li acabo d'explicar.

I al mateix temps també aquest trasllat al consell d'administració del Port de Barcelona de la necessitat d'adoptar mesures per impedir que vaixells involucrats en el trànsit d'armes o de material de fabricació d'armes s'aturin al port. Com vostè sap, hi ha una decisió formal del Govern d'Espanya que ja ho prohibeix i, per tant, podem traslladar-ho. No hi ha cap problema, però ja hi ha una prohibició. El port de Barcelona en aquest moment no pot rebre cap tipus de vaixell que estigui implicat en el transport d'armament o en el transport de materials que puguin ser utilitzats per Israel per continuar la seva guerra, el seu genocidi a Palestina.

En el cas concret de la flotilla, també molt clarament, nosaltres des del primer moment hem dit que ens preniem molt «en sèrio» aquesta acció de la societat civil organitzada, que entenem perfectament que aquest tipus d'accions tinguin lloc, que creiem, a més, que són útils i que són complementàries de les coses que poden fer els estats i els organismes públics, cadascú al seu nivell i a la seva manera, en funció de les seves competències. Estem en contacte permanent amb persones que estan a la flotilla. Vostè ha esmentat algunes d'elles. Vostè sap, perquè ho hem estat parlant, que pràcticament tots els dies tenim contacte amb elles. Ens intercanviem informació.

Saben que tenen el recolzament del Govern de Catalunya i saben que el Govern de Catalunya està fent totes les gestions necessàries per intentar assegurar el màxim de protecció per a aquesta flotilla, per a tots els seus integrants i també perquè, arribat el moment, si cal ajudar a fer repatriacions, si cal ajudar a prestar assistència a aquestes persones directament i sobre el terreny, això es pugui fer, lògicament, en cooperació amb aquells que ho poden fer, que són les ambaixades, què són els consols i que en molts casos són els estats riberencs, és a dir, els estats propers a Palestina i, en aquest cas, en concret a la Franja de Gaza. Hi han dos estats que pertanyen a la Unió Europea que estan més a prop que nosaltres i que, per tant, ens hauran d'ajudar també a que tota aquesta assistència es pugui fer arribat al moment ràpidament, i esperem que tot això arribi de manera pacífica, perquè el que volem és que la flotilla pugui complir amb la missió amb la qual va sortir fa unes setmanes del port de Barcelona, i per això nosaltres també és important.

Sobre el tema de les delegacions. Em puc estendre més després, si vol, efectivament, el que hem fet és –complint els pactes fil per randa–, primer, consolidar les delegacions des de punts de vista tècnics, organitzatius, financers, econòmics, de pressupostos, de coordinació... tot això..., hi havia moltíssima feina per fer i l'hem estat fent. Això ens ha permès ara, efectivament, donar un pas cap a l'ampliació d'aquestes delegacions als tres països que vostè ha citat, i lògicament, això també té a veure amb el reforçament del personal de les delegacions, començant pels delegats. En el cas dels Estats Units, és un país prou important com perquè ens prenguessin molt «en sèrio» la substitució del delegat. Per tant, això va prendre una mica més de temps, efectivament, perquè el que volíem era tenir la persona adequada. Ja la tenim; la setmana passada vaig comprovar a Nova York la feina que s'està fent i li asseguro que no tinc la més mínima queixa.

En el cas de Mèxic, efectivament, el contracte d'aquesta persona ha arribat als seus quatre anys, per tant ha expirat. Amb temps suficient es van fer les proves per a aquelles candidatures que es van presentar per substituir-lo, tot això ja està tancat i dimarts vinent el Govern de Catalunya nomenarà la persona responsable. Per tant, no hi ha cap tipus d'espai lliure entre la fi del contracte d'aquesta persona –no ha estat cessada, simplement és la fi del contracte– i el seu reemplaçament per la persona que ha passat les diferents proves i els diferents procediments fins a ser la persona escollida per ser nomenada com a delegat del Govern de la Generalitat en un país que també és molt important per moltes raons, i per cert, també, a temps d'ajudar i de cooperar amb les activitats que tindrem a Mèxic a finals de novembre.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor conseller. I per fer la rèplica té la paraula la diputada senyora Ana Balsera i Marín.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, president. Gràcies, conseller, per la seva resposta. La veritat és que ha respost àmpliament en alguns aspectes que jo li he formulat, cosa que agraïm. Sí que ens agradaria, pel que fa al tema de les delegacions, si ens podrien entrar una mica més en el detall, també en l'acord d'investidura. Ara comentàvem amb el diputat Jordi Albert, si hi ha previsió d'aquelles que també es van parlar que encara eren necessàries si hi ha una previsió, un calendari? També volíem preguntar-li sobre el canvi d'ubicació d'algunes delegacions que s'ha dut a terme, si ens ho podria explicar. Pel que fa a Mèxic, llavors entenem que dimarts ja estarà solucionada i que no patirà cap procés sense delegat o delegada a aquesta delegació. I pel tema del pressupost d'aquesta reducció del deu per cent lineal que jo li preguntava en la meua primera intervenció si podia fer esment si això és així, si no és així, si hi ha una reducció o una retallada del deu per cent, en quins àmbits tindrà implicació dins de les delegacions i com ho faran per continuar amb aquesta feina tenint en compte que a hores d'ara hi hauran tres noves delegacions, per tant, el que hauria de fer el pressupost, en tot cas, és augmentar i no veure's retallat.

Pel que fa al tema del genocidi a Gaza, vostè ja ha fet..., algunes de les respostes que jo li plantejava..., vostè parlava de pressió política; i sí, és el que hem de fer, pressió política. Vostè feia esment a la Unió Europea. Doncs aquí jo crec que hem de treballar plegats i plegades en el marc de la Unió Europea perquè per fi suspenguim de forma completa l'acord d'associació entre la Unió Europea i Israel, i per tant, igual que ho fem des d'Esquerra Republicana amb la nostra eurodiputada Diana Riba, esperem que el seu departament, que el Govern de la Generalitat també hi treballi en el marc de la Unió Europea, perquè és una vergonya continuar tenint en aplicació aquest acord d'associació entre la Unió Europea i Israel.

D'una altra banda, vostè també parlava dels ports i la fira dient que ha donat compliment, o que enviarien aquests requeriments o aquestes cartes als consells d'administració, que és el que deia la pròpia proposta de resolució, però veiem que hem d'anar més enllà. O sigui, el pes que ha de tenir aquí el departament i tota la Generalitat és confirmar que no podem trobar estands del Govern d'Israel en un govern que està presidit per un criminal de guerra com és Netanyahu en les nostres institucions catalanes, amb empreses que sabem que directament o indirectament s'estan lucrant a aquest genocidi i que estan lligades a la indústria armamentista. Per tant, jo li demano que vagi més enllà de la pròpia proposta de resolució d'aquest mandat parlamentari per anar a protegir el poble palestí davant d'aquest genocidi.

I per últim, el tema de la flotilla, que està en contacte permanent amb molts dels integrants. Estem molt preocupades perquè sabem que segurament en vint-i-quatre hores, falten unes quaranta-vuit hores perquè aquestes flotilles arribin al seu destí, que és la Franja de Gaza, per tant, possiblement en aquestes hores màxim vint-i-

quatre hores, podem veure com el Govern d'Israel pot atacar-les, per tant, demanem més protecció. Ja no es tracta de parlar amb elles, es tracta d'actuar davant d'aquest estat que no li tremolarà el pols en tractar-los com a terroristes. Per tant, des d'aquí torno a reiterar, una abraçada immensa a totes aquestes persones que s'hi han deixat la seva integritat per trencar un bloqueig i per portar ajuda humanitària a un poble que està patint un genocidi, cosa que no han fet els governs d'arreu del món. Per tant, aquí una abraçada i que puguin arribar i fer compliment de la seva missió, que no és res més que ajudar el poble palestí.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I per fer la rèplica, té la paraula el conseller senyor Jaume Duch i Guillot, conseller d'Unió Europea i Acció Exterior.

El conseller d'Unió Europea i Acció Exterior (Jaume Duch Guillot)

Gràcies, president. Gràcies, diputada. Em sembla que estem pràcticament d'acord, vist el que vostè acaba d'exposar també i me n'alegro, i és lògic i és normal, perquè aquesta feina que estem fent, fonamentalment la de les delegacions, té a veure amb el pacte d'investidura i tot el que estem fent i els posicionaments que tenen a veure amb Gaza i amb Palestina estan perfectament enquadrats amb la resolució que va aprovar el Parlament de Catalunya. Per tant, lògicament és difícil trobar grans desacords.

En el cas de les delegacions, vostè em demana alguns detalls més. Respecte a les reubicacions, aquestes reubicacions, com saben, també van ser discutides i al final pactades amb el seu grup parlamentari, però jo no tinc cap inconvenient en explicar-ho perquè altres grups polítics també sàpiguen el perquè. El que hem decidit fonamentalment és, en el cas del nord d'Àfrica, traslladar la delegació de Tunis al Marroc. Per què? Doncs perquè Tunis és un país en el qual tenim molts pocs interessos i a més, és un país amb involució política i que, per tant, fa molt difícil poder treballar, mentre que el Marroc és un país molt més important des de molts punts de vista, també des del punt de vista econòmic, des del punt de vista de delegacions amb Catalunya, la primera comunitat estrangera abans de la seva integració a Catalunya, són gent provinent del Marroc, que també crec que és un punt important, i en tot cas, és molt més fàcil treballar des del Marroc que des de Tunis.

En el cas de la delegació a l'Àfrica meridional, nosaltres vam comprovar quan vam arribar, que les dificultats per treballar –per instaurar, en realitat–, per obrir una delegació a Sud-àfrica eren enormes, pràcticament impossible poder-ho fer, perquè el Govern de Sud-àfrica no va donar cap facilitat, i per tant hem decidit, en acord amb vostès, traslladar aquesta delegació a Kenya, de manera que no només puguem continuar cobrint tota aquesta zona de l'Àfrica, sinó que, a més –i creiem que això és molt important–, es pugui fer feina també a nivell multilateral. Com vostè sap, a Nairobi hi ha una seu molt important de Nacions Unides, fonamentalment tot el que té a veure amb el medi ambient, i per tant, això ens permetrà fer també més feina a part de les feines de tipus més bilateral.

I en el cas de la substitució de Croàcia per Romania, hem tingut també en compte el pes específic de cada país, el pes de les nostres relacions amb aquests dos països i una cosa important, preparant-nos d'alguna manera pel que pugui ser la pacificació i la reconstrucció d'Ucraïna. Com vostè sap, Ucraïna i Moldàvia –que han tingut, per cert, un resultat electoral molt positiu– són dos països que aspiren a entrar el més ràpidament possible a la Unió Europea i, per tant, tenint una oficina a Bucarest també, d'alguna forma, podem començar a establir uns contactes que poden ser molt útils.

I finalment, la delegació al Brasil es re situarà a Rio de Janeiro, a São Paulo. Aquesta va ser la proposta original del Govern en el seu moment, fa uns anys, quan es va obrir una delegació al Brasil. Després, aquesta decisió va ser canviada. El que fem és tornar a la decisió original, perquè no se li escapa que des de molts punts de

vista, també econòmic, però institucional i d'altres aspectes, São Paulo no només és una ciutat, sinó la capital d'un estat molt més important que Rio de Janeiro. I aquestes són les reubicacions, i aquestes són les explicacions d'aquestes reubicacions.

I respecte a la flotilla, estem fent tot allò que podem fer, ja estem intentant que els altres facin també tot allò que puguin fer. Com vostè sap, hi ha unes mesures de protecció del Govern espanyol, també del Govern d'Itàlia, les saludem, esperem que puguin ser eficaces, però fonamentalment el que estem fent és passar el missatge –no només nosaltres, tothom– a Israel de que a la flotilla no hi ha terroristes, a la flotilla hi ha activistes humanitaris, hi han persones que el que busquen és la pau, i el que busquen és donar, traslladar aquesta pau també al poble de Palestina (*aplaudiments*), al poble de Gaza, i crec que... Gràcies, però és que se m'acaba el temps. I per tant, doncs el que fem és estar molt a prop, tenir ben «parametrada» la situació sabent –vostè ho ha dit– que estem davant d'un estat que pot tenir qualsevol tipus de resposta, però esperem que no, i per tant, preparant-nos per ajudar en la mesura del possible. Però, hi insisteixo, hem de ser eficaços i hem de ser responsables i per tant, hem de coordinar-nos amb aquells que realment puguin fer la feina.

Nosaltres d'alguna manera hem de ser els impulsors, però nosaltres no podem estar allà físicament, hem d'aconseguir que les persones que hi puguin ser-hi puguin fer aquesta feina, i això és el que ens estem concentrant, i per això tenim aquest contacte directe amb diferents ens i també amb la gent que està embarcada a la flotilla.

I sobre el pressupost de les delegacions ja ho discutirem, però jo no veig aquesta retallada per enlloc.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor conseller.

Suspenem la sessió que reprendrem demà a les nou del dematí.

La sessió se suspèn a tres quarts de sis de la tarda.